ŞEREF GASBI!

CHP'NİN KANUNLARI İHLÂL EDEREK
SOSYALİST ENTERNASYONALE
GİRMESİYLE
ORTAYA ÇIKAN GERÇEK

SOL GAYRİ-MİLLÎDİR!

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebîl

Herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 17 Şubat 1978
Siyasî, edebî, tarihi, ilmî haftalık gazete ● 8 R. Evvel 1398
Vilâyet Han Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 112 / BEŞ LİRA / BİR DM.

Tam da Ecevit'in Tasarruf iddialarına Uygun icraat:

Temelli Senatörlükten sonra Temelli Mebûsluk!

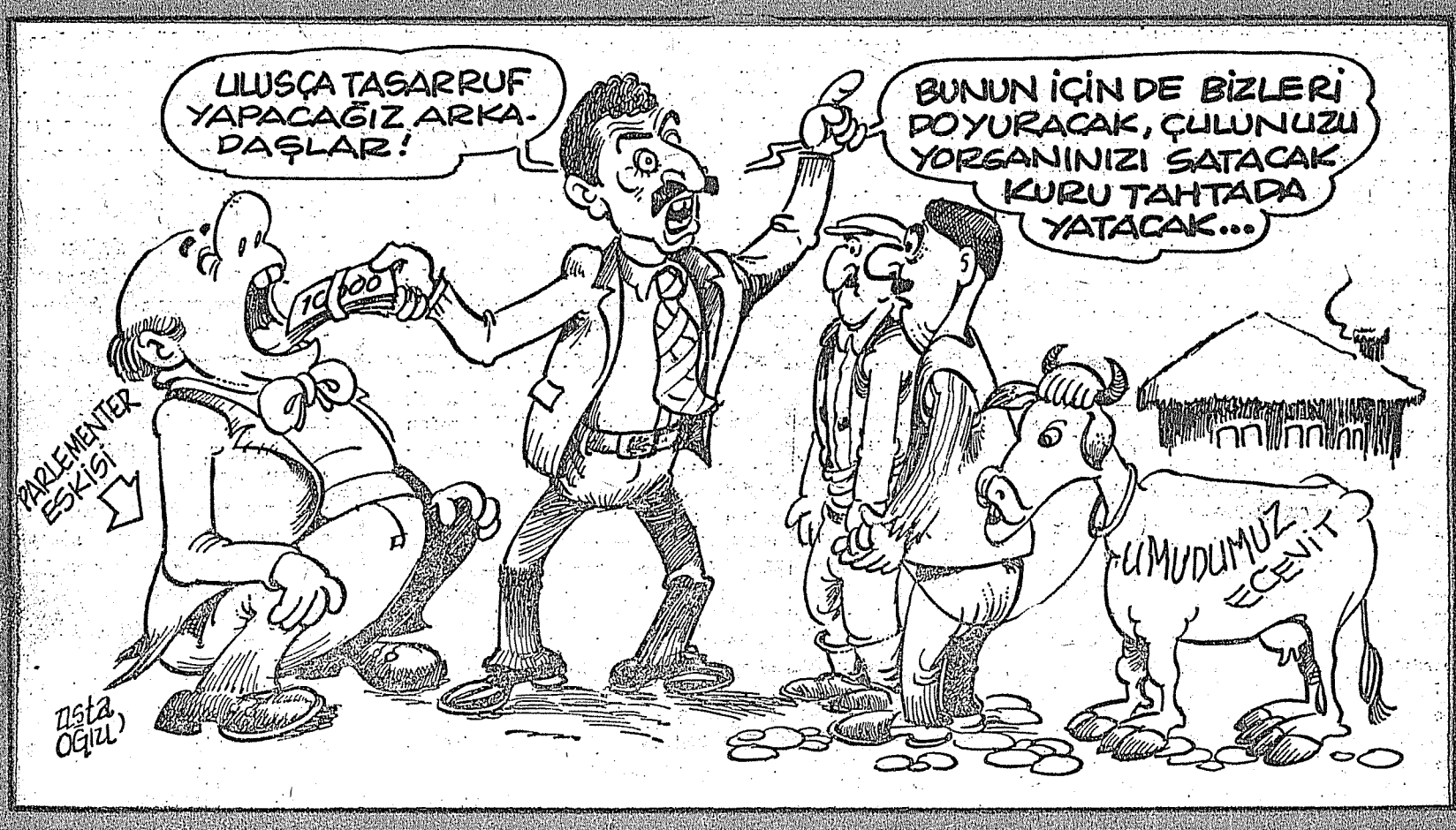

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

Sebil, dâvâ şuuru veren bir mektebdir

Sevgili okuyucularımız,

Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun «İslâmcılık ve İslâmcı Gençlik Üzerine Düşünceler» isimli seri başmakalelerinin sonuncusunda «İslâm Savaşçısının Kütüphanesi» adıyla elli kitaplık bir liste takdim ettiği malûmdur. Bunun üzerine birçok kardeşlerimiz mektup yazarak bu listedeki kitapları istemektedirler.

Halbuki yazının başlangıcında bu kitaplar hakkında umûmî bir izahat vardı. Biz, mes'eleyi o girizgâh ile kâfi derecede tavzih ettiğimizi sanıyorduk. Bir kere listede yer alan kitapların pek çoğunun bulunmasının güç olduğunu peşinen kaydetmiştik. Buna dikkat edilmemiş demektir. Hatta o derecede ki, böyle bir liste içinde yer alması iktiza eden daha birçok kitap mevcud olduğu halde böylelerini dahil etmemiş, nispeten kolay bulunabilecekleri zikretmiştik. İçlerinde İslâm harfleriyle tab edilmiş ve elde edilmesi güç bir iki kitabın ehemmiyetlerine binâen istisnâî olarak kaydettiğimizi belirtmiştik.

Sebil Yayınevi'nde sâdece bu yayınevi tarafından çıkarılmış kitaplar satılmaktadır. Sâir yayınevlerinin kitaplarını bazı iskonto ihtilâflarından kaçınarak satmadığımız muhatabımız olan kitapçıların malûmudur. Dikkat edilirse yayınladığımız listede yer alan kitaplardan çoğu kendi neşriyatımız değildir. Demek ki, mes'elede ticârî bir düşünce mevzuubahs olmamıştır. Şimdi bu vesile ile bir kere daha ifâde etmek istiyoruz ki, yayınevimiz kendi neşretmediği kitaplara âid talebleri —mâalesef— is'af edememektedir. Bu itibarla bizden o listedeki kitaplar içinde «Sebil Yayınevi» tarafından neşredilenlerden maadâsının istenmemesini rica ederiz.

Yukarıda söylediğimiz gibi adı geçen makalede ticarî his ve düşüncelere yer verilmediği şununla da sâbittir ki, bu listeye isimleri konan kitaplardan hiç birinin hangi yayınevi tarafından neşredildiği tasrih edilmemiştir.

Bize gelen mektuplarda umûmiyetle temas edilen mes'elelerden biri de Sebil'de didaktik (öğretici) fıkhî bilgilerle aktüaliteye daha fazla yer verilmesi hususudur. Umûmiyetle gazetemizin çıkışından beri tekrarlanan bu arzuları da kısaca cevaplandırmak istiyoruz.

Didaktik fıkhî bilgiler için, ortalıkta pek çok eser varken gazetemizde kütüphâne raflarından çekilecek bir kitabın kısmen veya tamamen tekrarlanmasını doğru bulmuyoruz. Zira hamdolsun son zamanlarda neşriyat sahasında birhayli gelişme mevcuttur. Bu gibi bilgiler için mürâcaat edilecek kitapların çokluğunu nazar itibara alarak tekrara düşmek istemiyoruz. Ancak, yazılmamış ve yeni olan mes'eleler zuhur ederse, bunlara temasın gerekliliğini kabûl ederiz. Sebil zaman zaman bu tip neşriyat yapmıştır.

Aktüaliteye gelince, bu daha ziyâde günlük bir gazete işidir. Sayfaları mahdud olan ve haftada bir neşredilen Sebil'i, günübirlik yazılarla doldurmak da doğru olmasa gerektir. Belki böyle yapan haftalık mevkûteler de vardır. Fakat bizim kanaatımıza göre, SEBİL, dâvâ şuuru veren bir mektepdir. *Bu itibarla biz bir haftalık vukuât içinde dâvâmız yönünden ehemmiyetli gördüğümüz beş on hâdiseye eskiyen bir uslûbdan ziyâde eskimeyen kıymet hükümleriyle temas etmeyi kâfi addediyoruz. Sebil tipindeki gazetelerden beklenen de bu olsa gerektir. Daha fazlası hem mümkün, ve hem de doğru değildir. Mevlâ nasib eder ise vefakâr okuyucularımızın himmetleriyle - pek acele davranmaksızın - aktüaliteyi yoğurup değerlendirecek bir günlük gazete için çalışmalar yapmakta bulunduğumuz malûmdur. Bu ihtiyacı kabûl ve tasdik ederiz. Ancak bunun için şartlarımızı lüzumundan fazla zorlamaya meyyal olmadığımız da anlaşılmış olsa gerektir. İleride bu mes'ele etrafında daha geniş bir izahatta bulunmak ümidiyle...*

Hepinizi Cenâb-ı Hakk'ın «el-Hâdî» ism-i şerifine emânet eder saygılar sunarız.

Sebil

OKUYUCU POSTASI

● **Ülker Öktem/ANKARA:** Gerçek bir mü'minin hissiyatına tercüman olan mektubunuza candan teşekkürler ederiz. Allah sizden râzı olsun! Büyük ve şerefli hizmetlere nâiliyetiniz temennisiyle selâmlar sunarız.

● **Hasan Karadağ/İZMİR:** Eksik sayılarınızı göndermek için mektubunuzu beklemiştik. Hangi sayıların eksik olduğunu bu sûretle öğrenebilecektik. Ümid ederiz eksik sayılarınız elinize ulaşmıştır. 1—21 arası gazetelerin ücretini bir posta çeki ile (arkasına durumu belirtir bir yazı yazarak) gönderebilirsiniz. Selâmlar...

● **Ahmed Kanyılmaz/ÇEŞME:** Şiir kesif his ve mâna demektir. Bu bakımdan çalışmalarınızı biraz daha sabırla yürütmenizi rica eder bilvesile selâmlar sunarız.

● **Hüseyin EKİM/KONYA:** Posta çeklerinin elimize geç ulaştığını çeşitli defalar duyurmuş, aksamalara meydan verilmemesi için yeni abone olacak kardeşlerimizden mektub beklediğimizi —hatırlarsınız— belirtmiştik. Mektubunuz üzerine H. Yücel kardeşimizi abone yaptık. Abone müddetiniz 85. sayımızda sona ermiş, selâmlar.

● **Genç Kürşad/İZMİR:** Samimi hislerinize tercüman olan mektubunuza teşekkür ederiz. Sizin gibi ülkücülerle aramızda kılpayı kadar bir fark yoktur, ama kabul ediniz ki; herkes aynı durumda değil! Bununla beraber, biz sizin mensup olduğunuz topluluğun bir kısmının değil, tamamının İslâm'ı programlarında birinci madde yapacakları güne kadar sabır ve tevekkülle bekliyor ve bu istikamette çalışıyoruz. Sebil'in eski sayılarını karıştırırsanız bu hissiyatımızı aksettiren pek çok şey bulursunuz. Bilvesile selâmlar sunar, hak adına gerçekleşmiş şerefli hizmetlere nailiyetinizi temenni eder selâmlar sunarız.

● **H. Veli Doğan/ANDIRIN:** Önce geçmiş olsun der, Allah'dan sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz. Çift gelen gazeteleri maddî imkânı iyi olmayan kardeşlerimize vermeniz yerinde bir hareket. Allah (c.c.) râzı olsun. Göndereceğiniz ücretle abonenizi 104. sayımızdan itibâren yenileyeceğiz Selâmlar...

● **Ahmed Remzi Gökbayrak/GAZİANTEP::** İslâm adına hareket ettiğini söyleyenlerin asâletsiz uydurukça kelimeleri kullanmaları hususundaki şikâyetleriniz son derece eyerindedir. Bu mevzuda ne söylense ve yazılsa azdır. Kardeşlerimizin çoğu, bu mesele üzerinde bugüne kadar lâyıkı veçhile durup düşünmemiş olmanın hatası içindedirler. Mevlâ cümlemize her fiilimizde İslâmın emir ve icabına göre hareket etmeyi nasip ve mukadder buyursun!. Selâmlar.

● **Halil Kartal/ESKİŞEHİR:** Gazetemiz için gösterdiğiniz gayrete teşekkür ederiz. Abone yaptığınız dört kardeşimizin gazeteleri gönderilmeye başlandı. İstediğiniz kitabları yayınevimiz adresinize postalayacak. Selâmlar.

● **İsmail Karakuzu/MALATYA:** Gazetemize abone kaydetmek hususunda öteden beri gösterdiğiniz hudutsuz gayret ve faaliyet için nasıl teşekkür edeceğimizi bilemiyoruz. Allah sizden râzı olsun! İslâm adına gerçekleşecek büyük ve şerefli hizmetlere nâiliyetiniz niyâzıyla gözlerinizden öperiz, selâmlar.

● **Kuddusi Şahin/YOZGAT:** SEBİL'imiz için beslediğiniz samimi hislere teşekkür ederiz. Madem ki okumayı arzu ediyorsunuz, okuyunuz. Meslek sâhibi olmanıza da şurada pek birşey kalmamış z,âten. Selâmlar...

● **Nurettin Okçu/İZMİT:** Gönderdiğiniz kupürler için teşekkürler eder, alâkanızın devamını dileriz. Selâm ve sevgiler.

● **Mehmed Hamdi Nam/GÖLCÜK:** Ne günlük gazete ve ne de başka bir husus için yardım kabul etmediğimiz cümlenin malûmudur. Bu bakımdan teklifinizi kabul edemediğimiz için müteessiriz. Daha önce günlük gazete için, ancak kendi paramızla yola çıkmak kararında bulunduğunuzu, bunu da on bin civarındaki abonemizin üç katına çıkarmakla gerçekleştirebileceğimiz kanaatiyle işi o sûrette plânladığımızı izah etmiştik. Bunun için bu kabil yardım tekliflerine müspet cevap veremiyoruz. Halihazırda abone miktarı onbeşbin kadar olmuştur. Umduğumuza yükselirse sözümüzde duracağımız tabiidir. Alâkanıza teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

● **Bahattin Yaşar /SOLHAN:** Başyazarımız Kadir Mısıroğlu hakkında izhar eylediğimiz samimi hissiyata candan teşekkürler eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

● **Muharrem Altıner/KONYA:** Sebil'in 110. sayısında neşredilmiş olan **«İslâm Savaşçısının Kütüphânesi»** isimli yazıda istediğinizi bulabileceğinizi zannederiz. Selâmlar.

● **Veysel Kirazcı/NİĞDE:** Başyazarımız Kadir Mısıroğlu hakkında izhar eylediğiniz samimi hissiyata teşekkürler eder, alâkanızın devamını dileriz. Selâmlar.

● **Ali Emre/MALATYA:** Cenabı Hakkın izn-i keremiyle şâyed günlük bir gazete çıkarabilirsek Sebil yine aynen devam edecektir. Bu bakımdan merak etmeyiniz, hakkımızdaki samimi hissiyatınıza teşekkür ederiz.

● **Şerâfeddin Gürbüz/BOYABAT:** Resim hakkındaki şer'î esasları öğrenmek için Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi'nin yayınevimiz tarafından neşredilen **«Mes'eleler»** isimli eserine bakınız. Biz aslında ihtirama mevzu kılınmak tehlikesinden dolayı yasaklandığını sandığımız resmin bugün bir mücâdele vasıtası olarak —bu mahzurun mevzuubahs olmadığı hallerde- kullanıyoruz. Selâmlar.

● **Ahmet Balcı/RİZE:** Gazetemiz hakkında izhar eylediğiniz samimi hislere teşekkür ederiz. İstediğiniz kitaplar 26.12.977 tarihinde adresinize gönderilmiştir. Selâmlar.

başyazı

Düşmanı tanımak mecbûriyeti

Kadir Mısıroğlu

BİR mücâdelede muvaffakiyetin belli başlı âmillerinden biri de, düşman hakkında doğru bilgilere sâhip olmaktır. Zira sağlam bir istihbarata dayanmayan strateji (sevkûlceyş) lerin kumardan hiçbir farkı yoktur. Ondokuzuncu Asrın en büyük siyasî dehası Sultan Abdülhamid Han Hazretleri'nin devleti, son derecede karışık iç ve dış gâilelere rağmen -umûmiyetle yanlış bir değerlendirme ile tenkid edildiği üzere- dört duvar arasından ve fakat büyük bir basiretle idare edebilmesi, ancak ve ancak emin bir istihbarat şebekesi sâyesinde mümkün olabilmiştir.

Hal böyleyken, Ecevit Hükümeti'nin, tek resmî haber alma teşkilâtımız olan MİT'in, MC Hükümetince tervic olunan tahsisatını Halkevlerine kaydırmasının mânası hazindir. O Halkevleri ki; son zamanlarda aşırı solun resmî borazanı haline gelmiş bulunmaktadır.

Beynelmilel komünizmin, ordu, polis ve istihbarat teşkilâtlarına düşmanlığı meşhurdur. Zira, kızıllar, karanlık faaaliyetlerinin gün ışığına çıkarılması ve engellenmesi endişeleri ile meşbûdurlar. Bu sebepledir ki; MİT'in tahsisatının kesilmesi, 27 Mayıs Hükümet darbesinden beri hedefine adım adım yaklaşmakta bulunan komünizm hesabına büyük bir kazanç olmuştur. Gerçi, MİT hakkında bizim de zaman zaman tenkidlerimiz olmuştur. Fakat, bunlar hizmetin esasına değil, bazı usulî teferruatına dâirdir. İstihbaratsız hiçbir devlet ayakta kalamaz. Hele Türkiye...

Unutmamak gerekir ki, memleketimizin dört tarafı tarihî düşmanlarımızla çevrilidir. MIT ise, sadece dâhilî fesatları değil, hârici düşmanlıkları da takip ve kontrol etmek vazifesi ile mükelleftir. Dış düşmanların aziz vatanımıza verebilecekleri zarar, millî hududlarımız dahilindeki herkese şamildir. Bu durumda hükümetin MİT'e karşı aldığı bu tavır, kendisi de içinde bulunduğu bir geminin delinmesine seyirci kalan ve hatta onu teşvik eden bir kaptanın mecnûnâne tutumundan farksızdır.

Böyle olmakla beraber, hükümetin bu hareketini yine de yadırgamamak gerekir, zira, başında bir zamanlar «*Toprak işleyenin, su kullananın!..*» demekle şöhret yapmış olan bir şahsiyyet vardır. Gerçi, artık O, eski sözlerini unutmuş gözükmektedir, fakat şuuraltının yine de aynı arzularla dolu olduğundan şüphe edilemez.

Evet, O'nun istihbarat aleyhtarlığını yadırgamamak gerektir. Zira, böyle hareket etmesinin bir diğer sebebi de bir «*ibretler meşheri*» olan tarihten bîbehre olmasıdır. Halbuki, tarih bilmeyen idârecîler, milletlerin siyasî hâdiselerine sâlim bir mecrâ tâyin edemezler. Zira, milletlerin de, ferdler gibi bir takım değişmez karakter ve temâyülleri vardır ki, bunların tezâhürü o milletlerin tarihî vekaayiindedir. Meselâ, Yunanlıların, mübalâğa, mügâlâta ve tezviratçılıklarıyla muannitlikleri ve müstakar millî siyâsetlerinin daima «*Avrupalıların gölgesinde Türkiye'ye karşı*» oluşu, târihin sayısız şahadeti ile sabittir. Hal böyleyken, eğer Yunan hakkıyla tanınsaydı, Türk-Yunan münâsebetlerinde 1930'lardan beri müşâhede edilen sayısız zaaaf ortaya çıkar mıydı?!...

«*Buğday ambarına hapsedilmiş*» bir fâre durumundaki Rusların ise, asırlardan beri Akdeniz'e inmeyi millî bir emel olarak benimsedikleri, bunu devletler arasındaki muvâzeneyi bozacak bir sûrette Boğazlar üzerinde gerçekleştirmelerine bizzat Avrupa devletleri karşı çıkınca Doğu Anadolu'da bir Ermenistan kurulmasını sağlıyarak O'nu himâyesine (!.) alıp bu defa İskenderun'dan Akdenize açılmak hedefine yöneldikleri, bu da akamete uğrayınca, bazı gâfillerin eliyle Ermeniler'in yerine Kürt kardeşlerimizi ikaame etmeye çalıştığı bilinseydi, yeni Demir—Çelik merkezi bu ezelî düşmanımıza İskenderun'da kurdurulur muydu?!...

Bu, düşmanı tanıma ve onun millî emel ve hedeflerini kavramak keyfiyetindeki kifâyetsizliğin en yeni misali -hakkında hüsnü zanda bulunarak söylüyoruz ki- Ecevit'in Karamanlis'e karşı vakî buluşma teklifidir. Kıbrıs mes'elesini kat'î olarak hal için, Mehmetçiğin zaferini diplomatik sahada tescil edecek anlaşmayı gerçekleştirmeden «*tek başına hükümet olabilme*» ümitleri uğruna elindeki devleti bırakıp kaçan Ecevit, bu defa kendisinin sürüncemede kalmaya mahkûm eylediği bu mes'eleyi halledecek, yegâne devlet adamı rolünü oynamaya kalkışmıştır. Ancak, daha ilk adımında izhar eylediği zaaf üstüne zaaf ile, Yunan'a, Türkiye'yi bir kere daha küçük düşürme fırsatını vermiştir. O, Sulhsever görünmek hevesleri uğruna işi, ağırdan almayarak Yunanlılarla görüşmek hususunda büyük bir tehâlüke kapılınca, Yunan matbuatı Mayısta gerçekleşeceği anlaşılan Ecevit - Karamanlis görüşmesi için daha şimdiden «*bir kahve içme sohbeti*» diye isim takmakta gecikmemiştir.

DİĞER taraftan da verilmeye hazırlanan tâvizler için ortalıkta «*bazı tâvizler alınacak, bâzı tavizler verilecektir!*» tarzında resmî beyanlar bulunduğuna göre, Ecevit Hükümeti'nin yapacağı fedâkarlıklara kılıf hazırlamak gayretinde bulunduğu anlaşılmaktadır. «Yeniçerinin iki adım ileri bir adım geri» yürüyüşündeki aldatıcı mantık her zaman olduğu gibi bu defa da Yunan'ın lehine işleyeceğe benzemektedir. Bütün bu zaaf tezâhürleri, —Ecevit'i hüsnüniyetli kabul etmek şartıyla— düşmanı hakkıyla tanımamaktan başka türlü kabil-i izah değildir.

Yunan, sağcısı solcusu, kralcısı cumhuriyetçisi ile topyekun Türkiyeye karşı bir milli kinin içindedir. Devletlerine vücut veren de bu millî kindir. Ancak, garp medeniyetinin temelinde kadîm Yunan tefekkürünün yattığı efsânesinden doğan bir imtiyaz ve bu imtiyazın fiiliyattaki sayısız tezâhüratından şımarmış bulunan Yunanlılar, sıkıştıklarında «*yüzgeri ediyorlarmışçasına bir gösteri*» içine girmeyi de ihmal etmezler. Halbuki o anda bile kısa zamanda verir göründükleri tâvizi misliyle almanın plânı üzerinde bulunduklarından şüphe edilmemelidir. Tarih, bunun şahadetleriyle doludur. Millî Mücadele esnasındaki mağlubiyetleri hengâmında Yunan Başkumandanı'nın ağzından bir «resmî tebliğ» sûretinde yazdığı şiirde, Fazıl Ahmet Bey:

«.....
Sanılmasın yolumuzdan
Bir gün gelip sapacağız
Hele şimdi bir kaçalım
Sonra neler yapacağız.»

mısralariyle bu keyfiyeti ne güzel dile getirmiştir.

Ecevit de sözüm ona şâirdir, ama ne yazık ki - kadîm düşmanlarımızdan biri olan Yunanlıları, meslektaşı Fazıl Ahmed kadar bile tanımıyormuş. Ancak, Ecevit gibiler tarih bilmemek ve millî düşmanlarımızı gerçek hüviyetleriyle tanımamak yüzünden işte böyle Türkiyeyi küçük düşürürler. Hem 400 sene müddetle sâdece bir vâli marifetiyle idare edegeldiğimiz Yunan palikaryalarına karşı !...

LUGATÇE

MEŞBÛ : doymuş, işbâ haline gelmiş
MEŞHER : teşhir yeri, sergi
VEKAAYİ : Vak'alar
BİBEHRE : behresiz, bilgisiz, habersiz

DÜNDEN YARINA

M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

Bediüzzaman ve Türkçülük

GEÇEN haftaki «Türkçülük ve İtidâl» başlıklı yazımızda, Ahmed Naim ve Mehmed Âkif Beyler ile Said Halim Paşa'nın eserlerinden bahsimizle ilgili nakiller yapmıştık.

Bu haftaki yazımızda ise, Bediüzzaman Said Nursî Efendi (1878 — 1960) nin ırkçılık, Türkçülük ve Türkler hakkındaki fikirlerini eserlerinden istifâde ederek ortaya koymaya çalışacağız.

Vefatının üzerinden onsekiz yıl geçmiş olmasına rağmen, bu zat hakkında, herkes başka türlü bilmekte ve düşünmektedir. Dindarların büyükçe bir kısmı, din aleyhtarı gazetelerin, bu zat hakkında yaptığı aleyhte neşriyatın tesirinde kalmış ve işin aslını araştırmaya da üşendiği için, yanlış bir fikre saplanmışlardır.

Aslen Kürt olması ve aleyhindeki yayınlarda **«Kürtçülük yaptığı»** şeklindeki îmâ ve ithamlarda bulunulması da bu havayı meydana getirmiş bulunuyor.

Türkçü fikirlere sahip kimseler de ayni tesirin altında kalarak aleyhte hatta düşmanca tavırlar takınarak, hakikati aramaktan uzak düşmüşlerdir.

Halbuki bu zat gerçek bir **«İslâmcı»**dır. Ve her İslâmcı gibi sadece müslümanları ve İslâmiyet'e hizmet edenleri sever. Dine çok hizmet ettikleri için de, müslüman Türkleri en çok sever. Üstelik bütün eserlerini Türkçe yazmış ve Türkçe konuşan müslümanların mânevî hayatını kurtarmaya kendini vakf etmiştir.

Onun ırk taraftarlığını reddeden ve İslâm kardeşliğini teşvik ve tavsiye eden eserleri sâyesinde, yurdumuzun doğu tarafında pek çok müslüman Kürt kardeşimiz, ırkçı Kürtlerin faaliyetlerine karşı durmuş ve bu çok tehlikeli hareketi durdurmuşlardır.

Bugün, sol kanattan yardım ve teşvik gören bir Kürtçülük hareketinin varlığı meydandadır. Eğer merhum Said Nursi, herhangi bir eserinde Kürt ırkçılığına taraftar olsa idi, muhakkak ki o ayrılıkçılar tarafından bayrak yapılırdı.

Risâle-i Nur'lardan biraz haberdar olan herkes bu hakikatin farkındadır. Devletimizin emniyet teşkilâtları ise bunu en iyi bilirler.

Fakat kimse çıkıp da **«Risâle-i Nur»**lar ve **«Risâle-i Nur Hareketi»**, yurdun ve milletin birlik ve beraberliğine yardımcı ve faydalıdır» demez. Çünkü risâleler dini ve şerîati yüceltmektedir.

Günümüzün lâik aydını, hak ve hakikatin çiğnenmesine, vatan menfaatinin kaybolmasına râzıdır, yalnız, din ve şeriat yüceltilmesin! İşte buna «bindiği dalı kesmek» denir.

●

SADEDE dönelim ve hâlen kitapçılarda satılmakta olan Risâle'lerden **«Mektubat»** ın **«Yirmi Dokuzuncu Mektup»** undan bir parçayı bugünkü dile çevirerek alalım:

«Türk kardeşlerimi aldatarak, benden uzaklaştırmak isteyen bazı mülhidler, onların ırk damarlarını tahrik etmek için onlara şöyle diyorlar: «Siz Türksünüz, Said ise Kürddür. Türk âlimleri varken, bir kürde bağlanmanız size yakışmaz.»

Elcevap: Ey bedbaht mülhid! Ben elhamdülillâh müslümanım. Benim kudsî milletimin üçyüz elli milyon efrâdı vardır. Kürdlerin de büyük kısmı bu üçyüz elli milyona dâhildir. Ben bu kadar çok ve mübarek olan kardeşlerimi, Kürd adını taşıyan birkaç dinsiz ve mezhepsize feda eder miyim? Ey mülhid! O ahmaklığı sen yapıyorsun. Birkaç kâfir Macar'ın veya frenkleşmiş birkaç dinsiz Türk'ün, dünyada da faydasız olan dostluğunu kazanmak için üçyüz elli milyon nurlu ve faydalı bir cemaatin devamlı kardeşliğini terk ediyorsun.

Türkçülük perdesi altına giren ve aslında Türk düşmanı olan mülhidlere derim ki:

Ben, İslâm kardeşliği dolayısiyle, ebedî ve hakikî bir kardeşlik hissi ile, Türk adı verilen müslümanlara çok yakından ve hakikî olarak bağlıyım. Bin seneye yakın bir zaman, Kur'an'ın bayrağını bütün cihanda gâlibane gezdiren bu vatanın evlâtlarına iftihar ederek ve taraftar olarak sevgi duyuyorum.»

●

YİNE Risâle'lerden **«Tarihce-i Hayat»** ile **«Emirdağ Lâhikası»** na alınan şu hatırası da çok ibretlidir. (Dili aynen alınmıştır):

«Ben Van'da iken, hamiyetli Kürd bir talebeme dedim ki:

«Türkler İslâmiyet'e çok hizmet etmişler. Sen onlara ne niyetle bakıyorsun?»

«Ben müslüman bir Türk'ü fâsık bir kardeşime tercih ediyorum. Belki babamdan ziyade ona alâkadarım. Çünkü tam imana hizmet ediyorlar.»

Bir zaman geçti o talebem ben esârette iken, İstanbul'da mektebe girmiş. Esâretten geldikten sonra görmüş. Esâretten geldikten sonra görmüş. Bâzı ırkçı muallimlerden aldığı aksülâmel ile, o da Kürdçülük damarı ile başka bir mesleğe girmiş. Bana: «Ben şimdi gâyet fâsık, hattâ dinsiz de olsa bir Kürdü, sâlih bir Türk'e tercih ediyorum» dedi.

Eyvah dedim, ne kadar bozulmuşsun. Bir hafta çalıştım, onu kurtardım; eski hakikatli hamiyete çevirdim. Tam kanaati geldi ki: Türkler bu millet-i İslâmiye'nin kahraman bir ordusudur.»

●

Bediüzzaman 1935 yılında. Eskişehir'de mâlum suç (!) tan muhâkeme olunurken, kendisine **«Said Kürdî»** diye hitap edilmesine karşı, «adının Kürdî değil Nursî olduğunu» söyledikten karşı şu şekilde cevap vermektedir. sonra, Kürt olduğunu îmâ etmelerine («Tarihçe-i Hayat»dan aynen):

«Ey efendiler!

Ben her şeyden evvel müslümanım ve Kürdistan'da dünyaya geldim. Fakat Türklere hizmet ettim ve yüzde doksan dokuz menfaatli hizmetim Türklere olmuş ve en çok hayatım Türklerin içinde geçmiş ve en sâdık ve en hâlis kardeşlerim Türklerden çıkmış ve İslâmiyet ordularının en kahramanı Türkler olduğundan, meslek-i Kur'aniyem cihetiyle her milletten ziyade Türkleri sevmek ve taraftar olmak kudsî hizmetimin muktezâsı olduğundan, bana Kürd diyen ve kendini milliyetperver gösteren adamların bini kadar Türk milletine hizmet ettiğimi, hakikî ve civanmert bin Türk gençlerini işhâd edebilirim.

(... Türk milletine) bin Türkçü kadar hizmet eden o kitaplar, Kürdlerin ellerinde değil, belki Türk gençlerinin ellerindedirler.»

●

MEKTUBAT adlı eserinin **«Yirmi Altıncı Mektub»** unda ise bugünün, Batının tesiri altında kalarak İslâmiyet'i terk etmeye kalkan Türklerine şöyle hitap ediyor. (Dili sadeleştirilerek alınmıştır):

«Ey bu vatanın dindar evlâtları! Yalnız Osmanlılar devrinde altıyüz sene değil, Abbasîler devrinden beri bin senedir Kur'an'ın bayraktarı olarak, bütün cihana karşı meydan okuyup, Kur'an'ı ilân, ediyorsunuz. Milliyetinizi Kur'an'a ve İslâmiyet'e kalc yaptınız.

Bütün dünyayı susturup, İslâm'a yapılan müthiş hücumları defettiniz. «Allah mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve zorlu, kendisinin onları seveceği, onların da kendisini seveceği bir kavim getirir ki, onlar Allah yolunda savaşırlar» âyetine muhatap oldunuz. Bütün bu güzel hizmetlerden sonra, Avrupa'nın ve Avrupalılaşmış münâfıkların hilelerine uyup· aynı âyetin ilk kısmındaki «Ey iman edenler, içinizden kim dininden dönerse (onların yerine) Allah müminlere karşı alçak gönüllü..» hitabına uğramaktan çekinin ve korkun!...

Dikkate değer bir hal: Türk Milleti, müslüman ırklar içinde en kalabalık olanıdır. Böyle olduğu halde, dünyanın her tarafındaki Türkler müslümandırlar. Müslüman olan öteki ırklarda olduğu gibi, gayri müslim olanları yoktur. Nerde Türk varsa müslümandırlar. Müslümanlıktan çıkan veya zaten müslüman olmamış Türkler, Türklükten de çıkmışlardır. Macarlar gibi. Halbuki nüfusu az olan ırklarda

BİZ BİZE

Meşrutiyet Devri İslâmcı yazarlarının ırkçılık hakkındaki düşünceleri

İyi veya üstün ırk, kötü veya aşağı ırk yoktur. İnsanlar hakkında toptan hüküm verilemez. Her fert iyi veya kötü olabilir. Her insan bir ırka, tabiî olarak mensuptur. Kendi yakınlarını sevmesi ve onlara hizmet etmesi iyi bir şeydir. Fakat bir müslüman, kötülük de etse, «benim ırkdaşım, arkadaşım, hemşehrim» diye, bir suçluya taraftar olamaz. Bu taraftarlığını İslâm kardeşliği hissinden yüksek tutamaz, İslâm birliğinden ayrılmaya kadar götüremez. En iyi, ve sevilmeye en lâyık insan, en iyi müslüman olandır. Kimse kendi ırkıyla övünerek diğerini kötüleyemez.

Irkını sevmek onun cehâletini, fakirliğini gidermeye çalışmakla olur. Bunun için müslüman münevverlerin, lüzumunda, ruh ve âdetlerini daha iyi bildikleri, kendi ırkdaşları arasında çalışmasında ve onları İslâm milletinin gelişmiş ve kuvvetli bir parçası olarak yetiştirmesinde bir mahzur yoktur.

Fakat çeşitli ırklara mensup müslümanların bir arada yaşadıkları yerlerde, sadece kendi ırkından olan müslümanlara hizmet etmek, beraber bulunduğu öteki müslüman kardeşlerini ihmal etmek, din emirlerine aykırıdır, yanlıştır. Bu hâl İslâm milleti içinde bölünmeye sebep olur.

MED

bile hem müslim, hem gayri müslim vardır.

Şu halde ey Türk kardeş, bilhassa sen dikkat et! Çünkü senin milliyetin İslâmiyet'le kaynaşmıştır, ondan ayrılması imkânsızdır. Ayırırsan mahvolursun! Senin mâzindeki bütün mefâhiri... İslâmiyet defterine geçmiştir. Bu mefâhiri, dünyada hiçbir kuvvet silemezken, sen şeytanların hilesine kanarak o mefâhiri kalbinden silme!»

●

BEDİ'ÜZZAMAN Said Nursî, milliyetçiliği «müsbet» ve «menfi» olarak ikiye ayırmaktadır. **«Müsbet milliyetçilik»** için şöyle diyor:

«Müsbet milliyet, cemiyetin dahilî ihtiyâcından ileri gelir; yardımlaşmaya ve dayanışmaya sebeptir. Faydalı bir kuvvet temin eder. İslâm kardeşliğini teyid edecek bir vâsıta olur.»

Buna göre **«Müsbet Milliyetçilik»**, bütün müslümanları kardeş bilmekle beraber, içinde bulunduğu cemiyeti, kabileyi, milleti, yükseltmeye ve korumaya çalışmaktır. Esasen fertler tarafından böylece yükseltilmiş olan cemiyet de büyük «İslâm Milleti»nin bir parçası olacaktır.

«Menfî Milliyetçilik» ise;

«Uğursuz ve zararlıdır. Başkalarına düşmanlık eder ve onları yutmakla beslenir. Daimâ karışıklığa ve düşmanlığa sebep olur.»

«Menfî Milliyetçilik» hakkında ayrıca şöyle yazıyor. (Sadeleştirerek):

«Âyet ve hadisler bu çeşit milliyeti yasak etmiştir. Esasen hangi ırk vardır ki üçyüz elli milyondur ve hangi ırkçılık vardır ki, İslâmiyet yerine, fikir sahibine üçyüz elli milyon ebedî kardeşi kazandırsın. Menfî milliyetin tarihte de çok zararları görülmüştür.

Meselâ: Emevîler bu yüzden felâkete uğradılar. Avrupa'da Alman ve Fransız düşmanlığı, cihan harbindeki müthiş hâdiseler hep menfî milliyetin neticesidir. Bizde de Meşrutiyetin ilk yıllarında menfî milliyet fikriyle kurulan «Kulüpler »i kuranlar ecnebilerin boğazına gittiler.

Şimdi müslüman milletler, ecnebi tahakkümü altında eziliyorlar, birbirlerine muhtaç ve fakirdirler. Bunların birbirlerine düşman gözüyle bakmaları, târif edilmez bir felâkettir. Doymak bilmez büyük ejderhalar gibi pençelerini açmış saldıran Avrupa yılanlarını bırakıp, onlara arka dönüp, bir sinek ısırmasıyla uğraşmaya benzer, bir divaneliktir. Hattâ onlara yardım etmektir.»

●

Said Nursî Efendi'nin şu yazdıklarına, hangi İslâmcı, hangi müslüman Türkçü, vatanını seven hangi vatandaş itiraz edebilir?

Fakat sâdece bilmemek araştırıp okumamak, yüzyüze gelip konuşup anlaşmamak, birbirine yan bakmak, yalan lâf üreten ahlâksızlara ve düşmanlara aldanmak yüzünden, müslümanlar birbirine hasım olurlar.

Kâfir düşman da çubuğunu yakıp, zavallı perişan hâlimize bakarak «kıs kıs» güler!

Ve gülüyor da...

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

«Fitne» derken edeb de bahse mevzu' oldu

Bu millet İslâm'ı nereden nasıl ve kimler vasıtasıyla telâkkî edip öğrenecek, bu mes'ele halledilmişdir. İşte ilk muallimimiz Kâinâtın Fahri Aleyhiselâm... Sonra ASHAB, tabiîn, tebeitâbiîn, müctehidîn ve müctehid imamların KİTAP ve SÜNNET'e, tam bir mutâbakat ve sadâkatla ortaya çıkardıkları usûlleri üzerinden yürüyen 4 mezheb fukahâsı...

Ondört asırdır İslâm'ı bize taşıyan yol bu. *Ehl-i sünnet* dediğimiz zaman, biz bu yolu anlıyoruz. Ve bizim müdâfaa ve muhâfaza etmekle mükellef olduğumuz yol da budur. Bizden evvel gelen ilim, ahlâk, fazîlet, takvâ, ihlâs, şecaat, zekâvet ve edeb sâhibi icâzetli, dirâyetli ve ehliyetli âlimlerimizin, hocalarımızın velîlerimizin, fakihlerimizin, bize asırlarca tavsiye etdiği yol...

İşte ana hatlarıyla biz bu *yoldayız* ve bu *yolun* önüne çıkacak olanların da karşısındayız...

Bizim, kimsenin şahsıyla, makâmıyla, parasıyla, soy kütüğüyle zerre kadar bir alış - verişimiz, yokdur ve olmıyacakdır. Ancak apaçık yazar ve ilân da ederiz ki, *YOLUMUZUN* üzerine pislemeye kalkan olursa, buna aslâ müsâmaha ve müsâade edemeyiz. İşte biz, «İctihâd kapısı açılsın» diye hora tepen; «bu mezhebler İslâm birliğini bozan taassub şûbeleridir» diye şirretleşen; «mezhebler birleştirilip, telfik yapılmalıdır» buyuran nevzuhurları, YOLUMUZU pisleyip *fitne* çıkaran cür'etkârlar olarak görüyor; ve, «elinizi EHL-İ SÜNNET yolundan çekin» diye îkâz ediyoruz... Asırlardır gelip geçmiş allâmelerimiz, bugünki ilhâd ve kepâzeliğin yüzde biri yokken bile yeni ictihadlar yapalım demekden kendi asırlarında korkup titrer, hayâ ve edep teri döker; ve bu içtihad kapısını açmakla İslâm'ın parçalanıp bir *fitne* fırtınasının ortalığı istilâ edeceğinden, böylece de büyük vebâl altında kalacaklarından dehşete düşerken; ve bizlere yüzlerce - binlerce cild eserleriyle bu babda tavsiyelerde bulunurken; hangi samîmî ve aklı başında bir müslüman kalkar, «Mutlak Hâkimiyyet Allah'ındır» demeyi bile suç sayan şu ilhâd kumkuması içinde, «ictihad, telfik, mezhebsizlik, belediye nikâhı, bilmem ne» diye tuttturur, veya böyle tutduranların avukatlığına tenezzül eder?... Aklımızı başımıza alalım efendiler!

● Yaşını başını almış, ak sakallı, tecrübeli nice hoca efendilerimiz bu nevzuhurlara «Etmeyin gitmeyin, *fitneye* sebeb olmayın» diye nasihat eder, makâle yazar, risâle yazar, kitab te'lif eder de, sıkışınca «Biz de ehl-i sünnetiz» demeyi ihmâl etmiyen bu yeniler keçi gibi direnir; ve nice hoca efendilere hatta kendi hocalarına, «bunaklığa» varıncaya kadar çirkef atmakdan çekinmezlerse, insaf, bunların «âlimliğini» haykırıp müdâfiiliğini yapmaya kalkmak ne oluyor?.

Fitneyi durduracağım hayâliyle, bu nevzuhurların karşısına geçen bunca hoca efendiyi, muharriri ve talebeyi ittihâma kalkışanlara, en azından teennî ve edebli olmalarını tavsiye ederiz. Zîrâ bilir bilmez çala kalem yazıp, hâdiseleri bir de hoca efendilerimizden tahkîk etmeden, tek taraflı ve bir senelik tanışmaların üzerinden şöyle bir görüvermekle, nasıl, bir taraf mahkûm edilir; ve hele hele, bir tarafa şeytân-ı lâinden madalya talebi gibi ayarsızlıklara ve edeb dışılıklara tevessül edilir?.

Hiç, ama hiç yakıştıramadık!.

Yüze gülmelerin oyununa gelinirse, *fitneyi* durduracağım derken *fitnenin* körükleyiciliği yapılmış, ve gülünç vaziyete düşülmüş olur.

Hakem olma hevesi iyidir. Ama iki tarafın iyice tedkîki ve bir de mes'elelerin şer'î ilimlerdeki yerini kavrayacak kadar da bir ön malûmâta sâhib olmak, akl-ı selîm için lâzım bir hususdur. Lâteşbih iki takımı tanımayan, futbol kâidelerinin de yabancısı olan bir kimsenin, hakemlikden nasıl çıkacağı cümlenin ma'lûmu olsa gerekdir... Böyle vaziyetlerde, şeytân-ı lâinin madalyasına bile lüzum kalmadan, seyirciler bile üzüntüye gark olacaklardır...

● Bugünki lâik kânunlar ve ilhâd seli içinde, biz kimsenin mezhebsizliği, telfikciliği, müctehidliği veya belediye nikahçılığı, abduhçuluğu v.s. ile uğraşacak değiliz. Dileyen ictihadlar yapar, böylece kimleri dilerse memnun eder. «Ben mezhebimi kurdum mezheb imamıyım» bile der. Hatta ictihad diye tutturanlar ictihadlarını bir bir sayıp dökmezlerse, onlara acırız. Çünki «Hem ictihad kapısı açıkdır, zamana zemîne göre ictihâd yapılmalıdır» desinler, hem de ictihadlarını bir bir sayıp dökmesinler!. Bu ciddiyet ve şahsiyyetle kaabil-i te'lif değildir. Dileyen. 4 mezhebin kolay noktalarını birleştirip telfik yaparak bir mezheb de ortaya çıkarabilir!. Dileyen. evliliğin dînî bir akid olması îcâbetmez deyip, belediye reisi adına kıyılan nikâhla iktifâ eder veya devrim nikâhı kıyar!. Biz kimseye karışmıyoruz. Ancak biz diyoruz ki, asırlarca muhâfaza edilen *ehl-i sünnet yolunun* üzerine pislik atılmasın. Bu *yolda* tahrîbât ve tahrîfât yapılıp, binlerce ihlâslı ve müttakî âlimlerimizin *yolu* saptırılmak istenmesin. Nevzuhurlar, kendilerine âid *yol* ne ise, orada yürüsünler. Kendi yolları için, «Bizim yolumuz şudur» deyip, orada yürümek suç değildir. Onların gitdiği yoldan şimdiye kadar giden, sâdece bunlar da değil... İki asırdır o yolu tepenler olmuş ve epey de terleyip zorlanmışlardır.. Yok, «İlle de ehl-i sünnet YOLUNDA gideceğiz» derlerse, buyursunlar; ve fakat bu yolun kâidelerine göre namusluca ve edeblice yürüsünler. Bu yolun milyonlarca sâlikini rencîde etmesinler. Onları bu yolda yürümeye mecbur eden mi var?.

İŞTE yazımızın başında da işâret ettiğimiz gibi, bizim muhâfaza ve müdâfaa yolunda olduğumuz ***YOL*** ve mes'ele budur. Bu yolda, bu yolun sâhibleri yürüyecekdir. Çünki ehl-i sünnet yolu, ehl-i sünnete LAZIMDIR. Öyle ise, ehl-i sünnet, kendisine LÂZIM olan YOLUNU tahrîp ve tahrîf etdiremez... Hiçbir ehl-i sünnet müslümanı, mezhebsizlerin yoluna ayak basmaya tenezzül edip, «Mezhebsizlik şöyle olmalıdır, bu yolda böyle yürünür!» diye, onların arasında *fit* çıkarmıyor. Gene hiçbir ehl-i sünnet müslümanı, telfikçilerin YOLUNA ayak basmaya tenezzül edip, «Bu YOLDA şöyle yürünür» diye âdî leşmiyor. Aynen öyle de, hiçbir megalaman, ehl-i sünnetin YO-

(Devamı 15. Sayfamızda

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU YARA
Selahaddin ES

163'ün pençesinde cezâevinde 34'üncü hafta

Anarşinin kaynağı bulundu: RESİM

İSLÂM—dışı fikir ve ideolojilerin zebunu olanların anarşinin kaynağını araştırırken, ilk merhalede buldukları suçlulardan birinin **«resim»** olmasını hafife aldığımızı zannetmeyiniz. Gerçekten de çok dikkate değer bir tesbittir, bu... Zira, **resimsiz bir din'in müntesibleri olarak müslümanların;** resmin, insanların kafa ve kalblerinde bir takım ıptidaî hisler meydana getirdiklerine, onlara ister—istemez sempatı veya nefret beslenebileceğine dâir görüşleri bugün bile bazılarınca şüpheyle karşılanırken; İslâm'ın bu hususlaki hassasiyetine istizayla bakan bir takım kafaların anarşiyi önlemek için şimdi mekteplerde, öğrenci yurdlarında veya buna mümâsil devlet kontrolündeki umûmi yerlerde; körpe dimağların fikir ve inançlarının şekillenmesinde bir fidelik vazifesi gören yerlerde, resmî ideolojinin başdüzencisine âid olanlar dışında bütün resim ve sâir tarihî tabloların kaldırılmasına lüzum görmelerinde gerçekte müthiş bir gizli itiraf vardır.

Bundan sonra sadece belli bir zatın resimleri, büstleri, heykelleri veya onu temsil eden sâir maddî nişanlar kalacak ortada.. Gerisi, çöp sepetine!.

İnsana, **Ionesco'**nun, romen asıllı ünlü fransız tiyatro yazarının **«Kral Ölüyor»**undaki bencil ruhun mütehakkim edâsını hatırlatıyor. gayri ihtiyarî... **Kral Beranje** can çekişirken sayıklamaktadır:

«— Bensiz, bensiz. Ahh.. Ben hiç bir zaman yaşamamış olacağım. Ahh. Beni hatırlasınlar, benim için ağlasınlar, öldüm diye ümitsizliğe kapılsınlar. Bütün tarih kitablarında yalnız benden bahsetsinler, adımı ebediyyen ansınlar. Herkes hayatımı ezbere öğrensin.. Öğrenciler ve bilginler krallığımdan, kahramanlıklarımdan başka bir şeyle meşgul olmasınlar. Bütün öteki kitaplar yakılsın, bütün heykeller yıkılsın, onların yerine yalnız benimkisi dikilsin!. Resimlerim bütün bakanlıklara, bütün belediyelere, vergi dairelerine, hastanelere asılsın. Uçaklara, gemilere, el arabalarına, otobüslere benim adım konulsun. Bütün öteki kralllar, şâirler, tenorlar, filozoflar unutulsun, vicdanlarda benden başka kimse kalmasın. Okuma—yazma benim adım hecelenerek öğrenilsin. İkon'larda, tablolarda, mâbedlerde yalnız benim tasvirim bulunsun, Ovalarda suretimin profilini resmetsinler. Vücudum bir saray'da taht üzerinde olduğu gibi muhafaza edilsin! Şayet beni anacak olurlarsa... Zamanların ardı alındıktan sonra da yirmibin yıl, ikiyüzellibeşmilyar yıl sonra da... Ama, iki el bir baş içindir, hemencecik unutacaklardır. Benciller!.. Lâkin, sonu olan bir şey şimdiden bitmiş demek değil midir? Ahh!. Otuziki dişim asırlarca ağrısa da tek, sağ kalsam... Ölüm tehlikesi karşısında en küçük karınca dahi direnir. Ben var olmak istiyorum... İçim kemiriliyor. Başım dönüyor, bitiyorum. Madem ki ölüyorum, her şey ölsün.. Hayır, her şey kalsın.. Yok, her şey ölsün!. Evet, herşey ölsün; hayır kalsın!..»

Kral Beranje böyle sayıklarken, etrafındakiler de yeni krallar icad etmek için yarışa girmişler, şimdi can çekişmekte olan eski krallarını çekiştirmektedirler. Kralın başucundakiler **doktoru, ilk karısı** ve **muhâfızıdır.**

«Doktor: **Katı yürekliydi, sertliğine göre bari âdil olaydı..**

Muhafız: **Kuvvetli idi. Çok kelle uçurttu, doğrusu!. Hoş, bunu selâmet-i umûmiye namına yapardı.**

Kralın karısı : **Kendini beğenmiş, boş..**

Doktor: **Krallar ölünce duvarlara asılırlar, ağaçlara, çeşmelere, aya.. asılırlar.**

Kralın karısı: **İndirilirler de..**

Muhâfız: **Yıkılırlar da..**

Doktor : **Bir ruh hastalığı,** narsizm; **kendini beğenmişlik hali vardı!»**

Evet, şahıslara perestiş etmenin san'at diliyle, beynelmilel bir şekilde ifadesidir, bu.. Ve, tahmin ederiz ki, bugün isminden, resminden, büstünden, heykelinden gayrisine devlet tarafından, mekteplerde ve sâir insan yetiştirmeye matuf bütün müesseselerde boykot ilân edilen, ambargo konulan zat dahi bu saçma tatbikatı görseydi, böyle bir soytarılığın kndi adına icra olunmasından müştekî olurdu, herhalde... Çünkü, normal olanı, bu!

Şimdi, son iki yıldır MHP'nin sistemli bir şekilde ele geçirmeye çalıştığı ve bunda geniş çapta muvaffak olduğu Eğitim enstitülerinde kurdukları saltanatın yerinde yeller esmeye başlamıştır. İşin tuhafı şudur ki, **tarih bağlılığı** dolayısiyle, **tarihe hürmet hissi** esbab-ı mûcibesiyle; hattâ İslâm öncesine, âid, totemlere tapan **şamanist Türk ırklarının** perestiş ettikleri kurt gibi bir takım hayvan resimlerinin yanına Selçuk ve Osmanlı İslâm devletlerinin tesirleri bugün münakaşasız kabul edilen ve fakat bugün fiilî tesirleri mevzubahs olmayan isimlerinin, büyük şahsiyetlerinin resimlerini, hattâ büstlerini de mektep ve yurtlara sokmaya başlamışlardı. Ama meselâ bugüne hâlâ tesiri olan bir Abdülhamîd'den aynı tarîh bağlılığı esirgeniyordu. Ama, çok yakın tarihin, Cumhuriyet'in bazı şahsiyetlerinin resim ve isimlerine de alabildiğine yer veriliyordu. Esasen böyle bir yerde Abdülhamîd'in olmaması onların mantığına göre de normal sayılabilirdi. Çünkü bugüne tesiri olan iki zıt kutup bir arada bulundurulamazdı. Fakat şimdi çok benimsedikleri son büyüklerden birisi adına bütün ötekilere âid resim ve sâir işaretlerin tekmelendiğini görüyoruz.

Zira, Eğitim Bakanı Necdet Uğur'un bir talimatıyla 1923'ler düzeninin kurucusundan gayrî, tarihimizde haklı veya haksız, iyi veya kötü olarak yer almış (tabiî bunlar telâkkiye bağlı; subjektif, herkese göre değişen bir ölçüye göre) bütün meşhurların isimleri resimleri, sözleri veya onları hatırlatacak tablolar kaldırılıyor!

Sebep?

Mekteplerde yetişen nesillerin kafasındaki anarşiyi yoketmek, kafaları disiplin altına almak!, Yani, tam bir **Roma usûlü** barış.. Sezarvarî.. **«Bana teslim ol; bak, o zaman nasıl barış oluyor!** mantalitesi.. Bir nev'i robot imalâthanesi.. Bilnassa, tarihteki büyük İslâm kahramanlarına özenme olmasın, zinhar!..

Gerçek şudur ki, biz **«efendim, şunun —bunun resmi ve onları hatırlatan tabloları nasıl anarşi kaynağı olurmuş?»** diye gürültü yapanlara da acıyoruz. Onlar ki akıllarına göre, resimleri indirilen kişilerin hatıralarını koruyor gözükerek ecdâd ve mukaddesat tellâllığına çıkmışlardır. Gerçekte ise Alpaslan'lar'ın **Fâtih'**lerin bir resimle veya sâir maddî kalıntılarla anılmaya ihtiyaçları yok!. Asıl saygısızlık, o büyük müslümanları böyle maddî izlerle anıp, dâvalarının takipçiliğinin yapılacağını zannetmektedir. Sultan Alpaslan ki; kendinden önceki Hanların gösteremediği bir dikkati göstermiş, bayraktan şamanlık dönemlerindeki işaretleri kaldırıp, **Kelime-i Tevhîd'i** yazdırmıştır. **Fatih** ki, onun, çağının en üstün beşerî kudretine sahip olmasını **Gentille Bellini'**ye yaptırdığı resminde arayanları görseydi, o resmini bizzat kendisi parça—parça ederdi. Çünkü müslümanın hele Yüce Resul'ün medhine nâil olmuş bir büyük müslümanın bu gibi durumlarda bir takım maddî şekillere perestişe imkân tanıması, bir takım maddî şekillerin azizleştirilmesine göz yumması düşünülemez!

Biz onun için diyoruz ki, gerçekten büyük olan insanların bir takım iğreti maddî bakıyyelerle anılmaya ihtiyaçları yoktur. **Eğitim** ve **Gençlik—Spor Bakanları** gerçekten büyük olduklarına inandıkları her kim varsa, her birinin resimlerini kaldırıp atsınlar!. Zira biz bilmem kimlerin resimleri ve isimleri karşısına başka kimselerin resimleriyle karşı çıkılmasını, o büyük müslümanların aziz hatıralarına ve dünyada mücadelesini verdikleri dâvalarına en büyük saygısızlık telâkki ederiz. Öyleyse, var mısınız ey resmî ideolojinin şahısperestleri!.. Eğer anarşinin kaynağını kurutmak istiyorsanız, anarşının kaynağı olarak gördüğünüz bir takım resimleri değil, bütün resimleri kaldırınız! Yok öyle değil de merâmınız, bu gibi tavırlarla—sözgelimi—Sultan Alpaslan'ların, Sultan Osman ve Orhan Gazîlerin, Fatih'lerin bağlısı oldukları dünya görüşüne engel olmak ise; bilesiniz ki, bu budalaca tavrınıza sadece acır ve güleriz. Zira o büyük zatların yolunda hayatlarını ortaya koydukları mukaddes hayat nizamında böyle resimlere sığınmak yoktur: resimlerle, taşlarla beka dâvasına kalkışmak zavallılığı ve putperestliği yoktur; resimlerle ayakta durmazlar ve resimlerle de onların dâvaları yok edilemez!

Hatırımıza gelmişken, hemen ilâve edelim ki, Zürich Kanton Hastanesinin dünyaca ünlü beyin cerrahlarından olan **Prof. Gâzi Yaşargil'**in çok dikkat çekici bir **ilmî faraziye'**sine göre, **devamlı olarak bir şekille meşgul olmak** en sonunda beynin içindeki düşüncenin de o şekille aynileşmesine, yani **o şekil'**in putlaşmasına müncer oluyor. (Prof. Yaşargil'in bu hususlaki fikirlerini bir müddet önce bir marksist şair rejimin adını taşıyan bir **ceride**de onun ağzından aktarmıştır.)

Evet, tekrar edelim ki, anarşinin kaynağında insan fıtratına kesinlikle ters olan bir takım putlaştırma, puta tapma, insanları put yapma, kafaları dondurma hastalıkları yatmaktadır ve bu açıdan bakıldığında resimlerin bu putlaştırmada büyük rol oynadığını bir yarım itirafla kabul eden devletliler, daha makûl davranmak zorundadırlar. Eğer, gerçekten anarşiyi yenmek istiyorlarsa!. Anarşinin kaynağı imansızlıktır. Sadece bir takım putlaştırmalara değil, her türlü putlaştırmaya karşı çıkarak fikrî anarşinin kökü kazınabilir, ancak...

S. Muradbeyli

Kur'an'ın gölgesinde

SEYYİD KUTUB

«Size harb açanlarla, Allah yolunda siz de harb edin!»

Cihad

3

Yeryüzünde artık hakk ve hakikat erbabını yolundan döndürecek, hidâyetten sapıklığa çevirecek hiç bir sultanın, nizamın ve idarenin kalmaması için İslâm'ın cihad mefkûresinin umûmî prensipleri bunlardır. Ve İslâm tarihinde cihad hareketi, bu mefkûre dahilinde cereyan etmiştir...

Evet; cihad, sırf bu yüce hedefler için yapılırdı. Başka hiç bir hedef veya alâmet karıştırılmazdı. İslâm'da cihad, akîde içindir... Akîdeyi muhasaradan kurtarmak, fitnelerden korumak, akîdenin vaz'ettiği hayatî prensiblerı, ilâhî şerîatı muhafaza etmek içindir... Cihad: yeryüzünde akîde sancağını dalgalandırıp, bu sancağa saldırmak cür'etini gösterenlerin, daha saldırmadan evvel başını ezmektir. Ta ki; bu akîdeye gönül vermek isteyenler, yeryüzünde karşılarına dikilecek hiç bir engelin bulunamıyacağını bilsinler ve zorlanmadan, hürriyet içinde bu dine girebilsinler...

Bu âyet-i kerîmeler; Medîne'deki mü'minleri asıl vatanları olan Mekke'den çıkaran, dinleri için kendilerine her türlü eziyeti revâ gören Kureyş'li müşriklerin durumunu açıklamaktadır. Bu arada cihada dâir bazı önemli hususlara da temas etmektedir. Âyet-i kerime müslümanlara; kendileriyle eskiden savaşmış ve halen de savaşmaya devam edenlerle muharebe yapmalarını, fakat haddi tecâvüz etmemelerini emrederek başlıyor:

«Size harb açanlarla, Allah yolunda siz de harbedin. Ancak, haddi tecâvüz etmeyin. Şüphesiz ki Allah, haddi tecâvüz edenleri sevmez.»

Muharebe ile ilgili bu âyetlerin başlangıcında, ilk olarak muharebe hedefi belirtiliyor. Ve harb meydanlarında altına toplanacakları sancak, vâzıh halde beyan ediliyor..

«Size harp açanlarla, Allah yolunda siz de harb edin.»

İslâm'da harb sırf Allah içindir. Beşeriyetin uzun müddet yaptığı harplerdeki hedeflerden hiç birisi için değil. Muhârebe sırf Allah yolundadır. Yeryüzünde hâkimiyet kurmak, şeref ve şan sahibi olmak, ganîmet ve kazanç elde etmek için değil... Ham madde kaynakları, açık pazarlar temin etmek için değil. Bir tabakayı başka bir tabakaya veya bir cinsi başka bir cinse hâkim kılmak için de değil. İslâm'da cihad, sırf, Allah içindir... Yeryüzünde Allah kelâmını yüceltmek, hayatta Allah nizamını hakim kılmak ve mü'minleri dinlerinden döndürecek fitnelerden muhafaza etmek fesat ve dalâletin curûfâtından korumak içindir... Bu hedeflerden başka yollarda yapılan savaşlar, İslâm'ın nazarında gayri meşrûdur ve bu harblere katılanlar için, Allah'ın indinde hiç bir mükâfat ve makam yoktur.

Müslümanlar, adetlerinin çokluğu ile zafer kazanmadıklarını biliyorlardı. Zafen mü'minlerin sayıları azdı. Harb hazırlıkları ve silâh gücü ile de zafer elde etmiyorlardı. Zira onların harb gücü, düşmanlarınkinden çok azdı. Onlar sadece, itaatları ve Allah'ın yardımıyla zafer elde ediyorlardı. Müslümanlar Allah'ın kendileri için koymuş olduğu tevcihatlardan ve Resûlullah'ın tevcihatından uzak kaldıkları zaman, yegâne istinatgâhları olan zafer vasıtasından uzak kalmış oluyorlardı. İşte bu yüzden kendilerini dinlerinden döndüren, en çirkin eziyetlerle onlara eziyet yaparak öldüren düşmanlarıyle savaşırken bile, bu âdaba riâyet ediyorlardı. Rasûlullah gazabla heyecanlanınca, Kureyş'ten iki kişinin yakılmasını emretti. Sonra tekrar döndü; yakılmamalarını söyledi. Zira Allah'dan başka kimse, insanları yakamazdı.

Bundan sonra âyetin akışı müslümanlarla muharebe eden, onların dini hususunda fitneler çıkaran ve memleketlerinden onları dışarı atan kimselerle muharebe hususunda, daha da fazla te'kid ediyor. Ne halde olursa olsun, nerede bulurlarsa bulsunlar; onları öldürünceye kadar muharebeye devam etmelerini bildiriyor. Ancak Mescid-i Haram müstesna. Fakat kâfirler orada ilk evvel savaşa başlarlarsa veya Allah'ın dinine girerlerse, daha önce müslümanlara ne kadar eziyet etmişlerse de, ne kadar muharebe etmişler, fitne çıkarmışlarsa da; ellerini onlardan çekerler.

«Ve onları nerede yakalarsanız öldürün. Onları, sizi çıkardıkları yerden çıkarın. Fitne, katilden beterdir. Onlar sizinle savaşmadıkça, siz de Mescid-i Haram'da onlarla savaşmayın. Ancak onlar sizinle savaşırlarsa, siz de onları öldürün. İşte kâfirlerin cezâsı böyledir. Bununla beraber vazgeçerlerse; şüphesiz ki Allah, Gâfûr ve Rahîmdir.»

(Devamı var)

HİSAR
Döşemelik ve Perdelik kaliteli
Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 22 12 32

● TESBİT

Sadık Özarslan

Büyüklerimizi yâdetmek...

Vefakârlık... güzel bir davranıştır. Biz vefasız değiliz. Ecdâdımızdan bize kalan miraslardan biri de bu. Vefâlıyız, kadirşinâsız. Birbirimizin kıymetini bilmekteyiz veya bilmeliyiz. Yalnızca musallâ taşında değil, oraya varmadan ve oraya konulmadan anlamalıyız, tanımalı ve korumalıyız birbirimizi. Önümüzde yârânımız sâf tutup el bağlamadan evvel, henüz hayatta iken saflarımızı sıklaştırmalı; birbirimiz hakkında hayırhâh olmalıyız.

Zaman zaman büyüklerimiz hakkında hatırlama toplantıları yapılıyor... sohbetler ve konuşmalar yapılıyor.. Şiirler okunup hâtıralar nakledilliyor. Toplantılara katılan hatibleri alkışlayanlar oluyor, konuşmalardan duygulanıp ağlayanlar çıkıyor. Netice: Herkes dağılıp evli, evine; köylü, köyüne gidiyor.. Bir dahaki sene-i devriyeye kadar da hem hatibler ve hem de hitâbetler unutuluyor. Halbuki biz, unutmamak için hatırlamalıyız.

Biz deriz ki; hatırlama günlerinde de bir diriliş esastır. Bir uyanış ve bir silkiniş şarttır. Lâf olsun, diye, âdet yerini bulsun kabilinden konuşmalar yapıp şiirler okuyarak dağılmak hiçbir mânâ ifâde etmez. Herşeyden evvel hatırladığımız insanın hatırasına lâyık olmaya çalışmamız gerekmektedir.

Bakıyorsunuz, Mevlâna ve Abdülhamid Han günleri tertibleniyor.. Bunlardan Mevlâna gibilerin bütün fikri, veya fikrindeki bütünlük ve üstünlük bir kenara itilerek sadece «ozanlık» tarafı ele alınıyor ve öyle tanıtılıyorlar. Sorunuz bu milletin evlâdına: «Mevlâna kimdir? Eserleri nelerdir?» diye sorunuz... Size söyleyebilecekleri tek kelime; ozan olacaktır. Gayet renksiz bir kelime... Eseri ve müessirini tanıyan pek çıkmayacaktır. Ve yine meselâ; Âkif günleri tertibleniyor. Mehmed Âkifi hatırlama günleri... Şimdi sorayım sizlere: O'nu yalnızca senede bir def'a mı hatırlayacağız? Koca Âkif'i sâir günlerde niçin aklımıza getirmeyiz? Neyse.. Bir de görüyoruz ki; Âkif'i de yanlış değerlendiriyorlar... Kimisi ozan diyor, ona da.. Halbuki «ozan» halk şâiri demektir. Bildiğimiz manada şâir değil. Bırakın da büyüklerimizi oldukları gibi tanıyalım.

Büyüklerimizi hatırlamak gayet güzel. Hâtızâlarını nakledip ibret almak daha da güzel. Aralık ayı içerisinde Âkif'i yâdettik, değil mi? Aralık ayından sonra artık unutmamalıyız O'nu. Hâtırasını ve idealini dâima yaşatmak için çalışmalıyız. Fakat önce aynı ideali ve aynı hâtırayı biz yaşamalıyız. Hepsi için böyle... Büyüklerimizi büyüten kuvvet, aslında onların fikirleridir. Zaten bir insanı fikri ve zikri büyütür.. fikirsizliği ve zikirsizliği ise küçültür. Bizim büyüklerimiz, büyük fikirleriyle büyümüşlerdir. Fikri küçük ve düşük olan büyüyemez ki. Demek ki, fikri büyükse, o fikri taşıyan ve yaşayan insan da büyüktür Biz, böyle büyükleri hatırlıyor; hayatlarını anlatıp dersler alıyoruz.

Dersler almalı; ağlamamalıyız... Bir insanı hatırlamak demek, hâtırasını yaşatmak demektir. Hatırımızda kalsın da yapmacık günler yerine şuurlu gün ve geceler tertibleyelim. Senede bir değil, senenin her gününde büyüklerimizle beraber olmalı; onları yalnız bırakmamalıyız. Büyüklerimizle beraber olmak demek, onların fikir ve mefkûrelerini yaşamak demektir. Fikri yaşatmak, insanı yaşatmaktır. Yaşayan ölmez.

Tam da Ecevit'in tasarruf iddialarına uygun icraat:

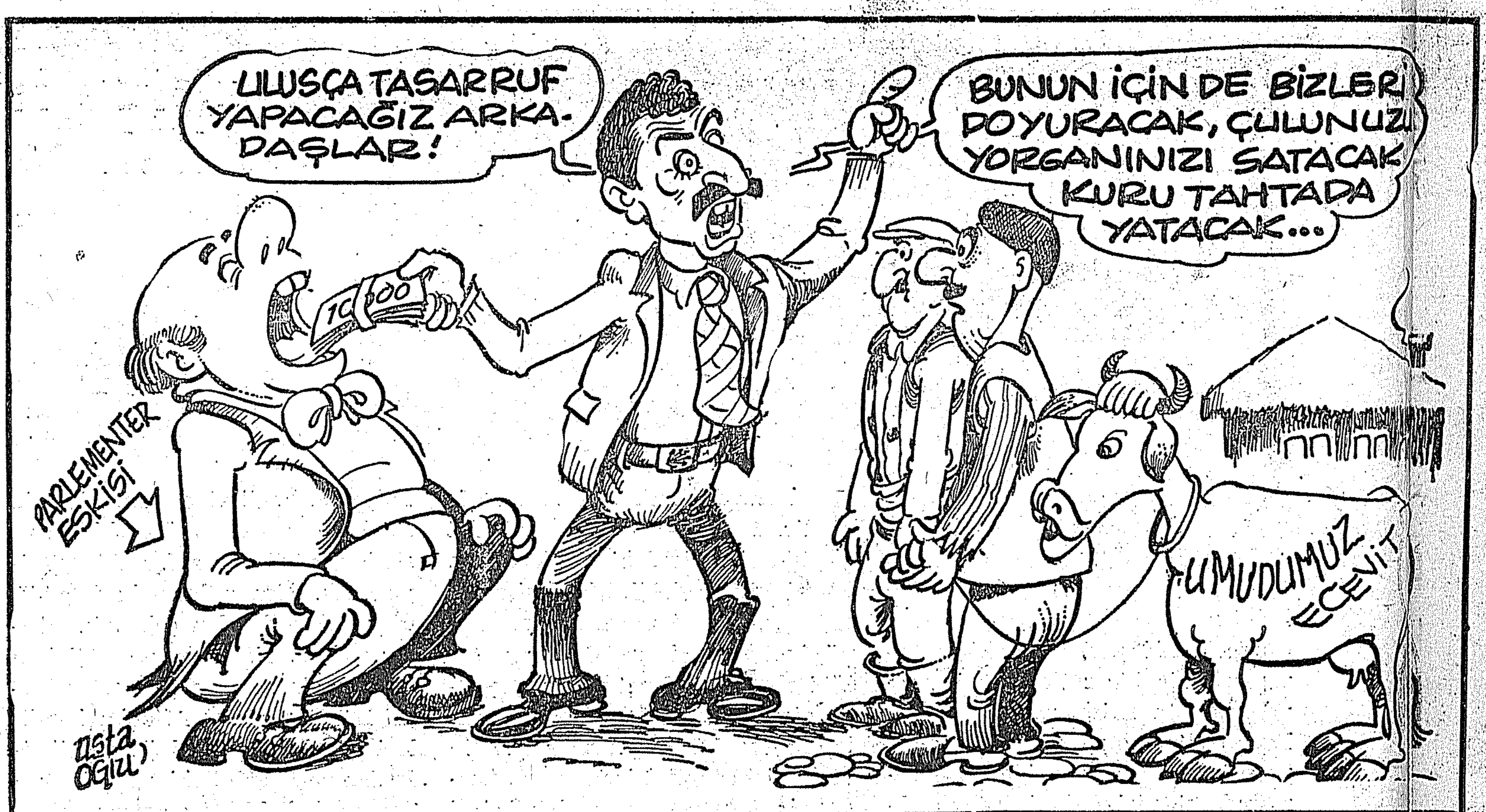

Temelli Senatörlükten sonra temelli meb'usluk!

YENİ Ecevit Hükûmeti'nin işbaşına geldiği günden beri bir «kemerleri sıkma» siyâsetine iltifat ettiği malûmdur. Ancak, kemer sıkma nöbeti milletvekillerine gelince perhizin bozulduğu anlaşılıyor.

Gerçekten, ömründe bir defa milletvekilliği yapmış bulunanlara ömür boyu bir takım imtiyazlar sağlayan yeni bir kanun Meclis'ten sür'atle geçirilmiştir. Geniş kitleleri alâkadar eden sayısız kanun görüşülmek için sıra beklerken milletvekili eskilerine nâmütenahi imkân sağlayan ve onları imtiyazlı bir duruma getiren bu kanunun, bir yazarın ifade ettiği üzere meclisten «rüzgâr gibi» geçmesi doğrusu ibretle müşâhade edilmeye değer bir hâdisedir.

MİLLETVEKİLLERİNİN HAMARATLIĞI (!)...

Bu kanun milletvekillerinin sırf kendilerini alâkadar eden ve kendilerine malî imkân tanıyan mevzularda ne hamarat olduklarını göstermiyor mu?! Ancak, bununla birlikte «Yeni CHP»nin de içyüzünü gözler önüne koymuştur. Hani, muhalefetteyken fukaranın yanında olduğunu söyleyip duran yeni CHP'nin...

«NE OLUYORUZ» DİYEN DAHİ YOK!..

Böyle bir şeyi, MC Hükûmeti yapsaydı matbuatta kızılca kıyamet kopar ve elbirliğiyle milliyetçi partilere yüklenmezler miydi? Şimdi bir-iki mırıldanmayla yetiniliyor. Ancak, buna da şükür, bakın «memur kıyımı» karşısında nasıl vurdum duymaz davranıyorlar. Bir günde 67 vilâyetin birden vâlisi değişiyor da, çoğunun üzerinde «müstakil» etiketi bulunan günlük gazetelerden hiçbir ses çıkmıyor. Radyo ve televizyonlarda tâyin ve nakillerin listesi, anarşi haberlerine de baskın hale geldi. Matbuat bir «Ne oluyoruz?! dahi demiyor. Yeni CHP'nin esbak lideri İnönü'nün «iktidara gelirsem, bıraktığım yerden başlayacağım» sözüne bile rahmet okutan şu tatbikat karşısında «dilsiz şeytan» kesilen matbuat mı müstakildir?! İstiklâl CHP yardakçılığından ibaretse evet...

«Can çıkar da huy çıkmaz»

CHP iktidara geldiği günden beri bir zamanların «Yeni CHP» iddiâlarını tekzib edercesine eski hüviyetinden kıl kadar ayrılmadığını ispat eden bir icraata koyulmuştur. Bakanlıklarda müsteşardan kapıcıya kadar tekmil kadroları değiştirip yerlerine militan CHP'lileri yerleştirmekten tutunuz da, resmî devâirdeki câmileri kapatmaya kadar hergün İnönü devri CHP'sinin mâhud zihniyetini hortlatan tezâhürlerle karşılaşmaktayız. İşte bunlardan bir yenisi: Gazetelerin bildirdiklerine göre Sanâyi Bakanlığı'na âid müesseselerde MSP'li bakanların tatbik ...koyduğu «içki yasağı» kaldırılmıştır. Başka söze ne hâcet... «Can çıkar da huy çıkmaz» dememiş ler mi?!

Sanayi Bakanı, bakanlığa bağlı kuruluşlarda içki yasağını kaldırdı

ANKARA (DÜNYA - ÖZEL)

Sanayi Bakanı Orhan Alp, bakanlığına bağlı bütün kuruluşlarda MSP döneminde konan içki yasağını kaldırmıştır.

MSP'li Sanayi Bakanı Abdülkerim Doğru zamanında, dinlenme kamplarında

(Devamı 15. Sayfada)

ŞEREF GAS...

Temeli MSP Lideri Erbakan tarafından ...m Başa... başladı. Eco merâsim peşinde koşup şe... gasbına ... yaptıkları traktörlerle resimler çektiriyor...

ECO'NUN ŞE...

Adapazarında temeli MSP lideri Erbakan tarafından atılan «Başak Traktör Fabrikası»nın yandaki kupürde gördüğünüz gibi birkaç gün önce açılış merâsimi yapılmış ve istihsal başlamıştır. Haberi veren gazete her nasılsa, bu fabrikanın temelinin Erbakan tarafından atıldığını hatırlayarak gidip kendisiyle mülâkat yapıp O'nun «Çok mes'udum ektiklerimin mahsul vermesi karşısında gurur duyuyorum.» tarzındaki sözlerine de yer vermiştir. Sen misin böyle yapan?! Kin ve hasedi depreşen Ecevit, bir telgraf çekerek bu fabrikayı 17 Şubatta işletmeye açmak üzere bir merâsim programı hazırlanmasını emir buyurmaz mı?!.

Şimdi Adapazarında herkes biribirine Ecevit'in bu fabrikayı ikinci defa küşad merâsimi ile şereflendirmesini!. nereden icab ettiğini sormaktadır. Bu sualin cevabı kupürden açıkça belli oluyor sanırız... Ancak şu yeni CHP tasarruf yapacak ve iddiası veçhile MC hükûmetinin savruk harcamalarını durduracak değil miydi? Birkaç gün önce Zirai Donatım Umum Müdürü Cevad Ayhan tarafından fiilen açılan ve istihsale başlatılan «Başak Traktör Fabrikası»nı yeni...

den açı... çok dü... kan, ac... dersiniz... Ev... den ko... çoğaltar... taf kap... işte bö... «Umudu...

Hamburg'taki toplantıda CHP'nin önümüzdeki aylarda Enternasyonal'e üye olacağını söyleyen Brandt, Ecevit'ten bahsederken "Arkadaşımız" kelimesini kullandı

Sosyalist Enternasyonalda Ecevit'i övüyorlar

Aralarında birçok başbakanın bulunduğu Sosyal Demokrat liderler Kasım'da Kanada'da yapılacak Sosyalist Enternasyonal Genel Kurul toplantısına Ecevit'in de katılacağını umduklarını söylediler.

Brandt, "Sosyalist Enternasyonal anti-komünist ve üyelerin birbirlerine

Kasım tarihleri arasında Kanada'nın Vancouver şehrinde yapılacak [illegible] çok memnun olduğunu belirttikten sonra HÜRRİYET'e şunları söyledi:

SOL GAYRİ MİLLİDİR

Türk Ceza Kanununa göre kökü dışarda bir cemiyet kurulamaz. Hattâ, bir cemiyetin millî hududları aşan beynelmilel sahada faaliyet göstermesi de yasaktır. Partiler de, düne kadar Cemiyetler Kanununa tâbi idiler. Bugün onlar için müstakil bir kanuna sahip bulunuyoruz. Fakat bu da, TCK'nun yukarda ifade ettiğimiz umûmî prensipini kabul etmiştir.

Bugüne kadar bu hukukî kaideyi sadece **«mason dernekleri»** ihlâl etmiş bulunuyordu. Bir de, O'nun yedeğindeki Lions ve Rotary'ler.. Bu sebepledir ki, Meclis'te birçok kereler **«kökü dışarıda olduğu»** esbabı mûcibesiyle mason derneklerinin kapatılması yolunda teşebbüslerde bulunulmuş fakat, kâfî rey sağlanamamıştır.

Şimdi mezkûr kaideyi ihlâl istikametinde yeni bir hareket karşısındayız: Yeni CHP'nin Sosyalist Enternasyonel'e dahil olması...

Partiler kanununa ve Türk Ceza hukukunun umûmî prensiplerine aykırı olan bu hareket, alenen sahnelenirken, C. Müddeiumûmîleri hâdiseyi sadece seyretmekle iktifa ediyorlar. Başsavcı Erbakan'ın —en tabiî dinî hisleri terennüm eden— maruf konuşmasını farkedecek kadar zekâya ve hukuk bilgisine sahiptir de, CHP'nin bu davranışının ne mânaya geldiğini anlayamıyor mu dersiniz?! Yoksa, iddia edilegeldiği üzere herkes ve her parti kanun önünde eşit değildir de bizim mi haberimiz yok!.. Bir de belki şu var: CHP'ye karşı çıkmak zekâ ve hukuk bilgisinden başka şeyler de istiyor.

Bir İstanbul gazetesi, sosyalist enternasyonalin Ecevit'i karşılamaya hazırlandığını yazıyor ve Brandt'ın O'run hakkındaki methiyyeleriyle sayfalarını tezyin etmiş (!) bulunuyor. Kimmiş bu Brandt?!. Avrupa siyasî mahfillerinde ipliği çoktan pazara çıkmış olan bir eski vatan hâini... Ve nesebi gayr-i sahih bir köprü altı çocuğu... Bakın hele kim kimi methediyor?!

Ecevitin hevesi...

Ecevit'in hevesi peşin bir sulh taarruzu ile Türk — Yunan münâsebetlerindeki gerginliği gidermekti. Bunun için kapıyı tâvizle açmış, ancak, bunu Türk umumî efkârında uyandıracağı aksülâmelden çekinerek, icabında mevcud olmadığını iddia edebilecek bir kılıf hazırlamıştı: **«Bazı tâvizler verilecek, bazı tâvizler alınacaktır!»** Bu söz, O'nun Denktaş'a açıklattığı, Kıbrıs mevzuundaki tavizkâr tutumunu ifşa eden bir ipucudur. Böylece «şunu şunu verdik, ama şunu şunû da aldık» diyebilmek ve gûya daha kârlı olduğumuz iddiasına imkân hazırlanmaktaydı. Lâkin, gazeteler, Rumların Türk tekliflerini daha açıklanmadan reddettiklerini haber verince, Ecevit'in ümidi kursağında kaldı.

Yunan gazeteleri «Türk tarafının sunacağı teklifleri kesin olarak bilmemelerine rağmen ABD'leri ve batılı ülkelerden tekliflerin esasını öğrendiklerini» iddia ederek «bunların adada fiilî bir taksime müncer olacağı» kanaatiyle redde mahkûm bulunduğunu yazmaktadırlar. Esasen 14 Şubatta başlayan kıt'a sahanlığı görüşmeleri, Türk—Yunan müzakerelerinde arpa boyu müsbet bir adım atmanın imkânsızlığını ortaya koymuştur.

Ecevit'in —kaçıncı sınıftan olursa olsun— yine de, şâir sayıldığına nazaran hayalhânesinin sermayesi tükenmeyebilir. Ama, acı gerçek şudur ki, Türk—Yunan müzâkerelerinin şimdiden bir fiyasko ile neticeleneceği belli olmuş ve Ecevit'in güvendiği dağlara kar yağmıştır. Başka nasıl olabilirdi ki, Ecevit Yunanlıları zerre kadar tanımadıktan sonra...

Elbette ya!.. İktidar olmak muhâlefet gibi kolay mı sandınız. Türkiye elli milyona yaklaşan nüfusuyla artık CHP'nin bıraktığı yerde değildir! Yılda bir milyon nüfus artışı, iktisadî ve içtimâî pek çok mes'eleyi de beraberinde sürükleyip getirmektedir. Bunların altından kalkmak öyle her babayiğitin harcı değildir.

Lozan'da çizilen hudutların **«İktisâdî menfaatlar»** bakımından kifayetsizliği bugün açıkça belli olmuştur. Gel gör ki CHP, memleketi, hâlâ 1949 — 50 lerin 19 — 20 milyonluk Türkiyesi sanmaktaymış. Öyle olmasa iktidar iştihası bu kadar kabarırda her birine bir bakanlık vererek AP den on kişi araklamak peşinde koşar mıydı?! Nedersiniz Şâir Ecevit'in ayakları pek çabuk suya ermedi mi? Ee, ne derler, «Kim etti sana bu kârı (işi) teklif!.» Ne güzel demişler, «kendi düşen ağlamaz!.» diye. Ama ne yapsınlar bu kadar da kısa mı sürecekti bahar?!

Ecevit'in iktidar sevinci kısa sürdü

ECEVİT'in başını ağrıtan yeni sorunlar

- Partisi içinden kaynaklanan Kontr-Gerilla iddialarından sorumlu tutulması ve açıklama yapmaya zorlanması...
- Bu iddialar sonucu ordu ile arasında soğukluk doğması ve CGP Lideri Feyzioğlu ile anlaşmazlığa girmesi..
- Anarşinin yeni hükümet döneminde artarak devam etmesi...
- Eğitim enstitülerinin erken tatillerin bir kısım öğrenciler arasında huzursuzluk yaratması..
- TRT Genel Müdürlüğü sorununun askıda kalması..İsmail Cem'in UNESCO'ya tayin kararnamesinin Cumhurbaşkanı'ndan geri dönmesi.
- MC hükümetinin bütçesinin benimsenmesi yüzünden eleştirilere hedef olması..
- Partilerarası diyaloğun sağlanamamasıyla iktidar-muhalefet çatışmasının sertleşmesi..
- Döviz sorununa çözüm bulunamaması...

- CHP'li iki parlamenterin Kontr-Gerilla ve MİT ile ilgili suçlamaları ülke çapında büyük tartışmalara yol açınca,yeni hükümetin ordu ile ilişkilerinde bir soğukluk baş gösterdi.Aynı nedenle hükümet içinde de bazı küçük çaplı sürtüşmelerin olması Ecevit'i daha da sıkıntıya soktu.
- 17 ocakta güvenoyu alışını izleyen günlerde sürekli güleryüzlü görünen Ecevit,kısa süre içinde ummadığı bazı ağır sorunlarla karşılaşınca büyük sıkıntı içine girdi.Ecevit'in yüzü artık pek ender gülüyor.
- Anarşinin yeni hükümet döneminde artarak sürmesi Başbakan için bir başka sıkıntı konusu oldu... (Yazısı 9. Sayfada)

BAŞBAKAN ECEVİT, DON BİR BASIN TOPLANTISI YAPTI

"Kontr-gerilla diye resmi bir kuvvet yoktur"

az/öz

● İstanbul Akıncılar Derneği merhum Sultan Abdülhamid Han Hazretlerini ölümünün altmışıncı sene-i devriyesinde sitâyişle yad eden bir gece tertip etmiştir. İstanbul Tepebaşında kalabalık bir dâvetli topluluğunun iştirak ettiği 10 Şubat'taki bu gece de gazetemiz yazarlarından Sâdık Albayrak da heyecanlı bir konuşma yapmıştır.

● Siraselviler'de «Klüp 12» de birbirleriyle danseden iki erkek (!..) müşteriler tarafından dövülerek hastahanelik edilmişlerdir.

● **ECEVİT — Komünistlerin tâkibi ne olacak?...**

● Bütçe görüşmeleri sırasında eski hükûmetin hazırladığı bütçeyi aynen kabûl etmiş gibi görünen yeni hukûmet alabildiğine değişiklikler yapmaktadır. Bunların birisi de MİT için ayrılan 10 milyon liranın da Halkevlerine verilmesidir. Doğrusu Kontr—gerilla mes'elesini vesile ittihaz ederek MİT'e sürülmek istenen lekenin arkasından onun bu sûretle tahsisatını da kesmek son derecede dikkat çekicidir. Anlaşılan Ecevit hükûmeti bundan böyle komünistlerin takibini arzu etmemektedir.

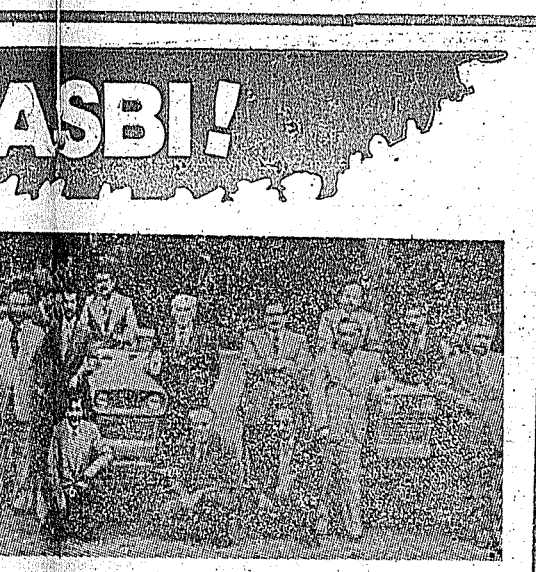

atılan Başak Traktör Fabrikası istihsâle erçef gasbına çalışırken işçiler ve idâreciler rlar..

SEVDÂSI

den açmak için yapılacak masrafları, bu çok dürüst ve çok tutumlu yeni başbakan, acaba cebinden mi ödiyecektir dersiniz?!..

Evvelâ bakanlıkların sayısını AP'den kopan her rey için bir sandalya çoğaltan ve bu sûretle ise, fuzuli masraf kapıları açmakla başlayan Ecevit; işte böyle tasarruf yaparmış!. Hani «Umudumuz Ecevit»ti ya!

ortadoğu'dan

SAİD SAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHUDİLER

Fırsat bu fırsat, inkılâp komitesi azaları, ilk hamle ordu da temizliğe koyuldular. Bu sûretle devletin başına geçmek imkânını bulan Cemal Abdünnasır, yakın doğudan İngilizleri uzaklaştırmak için CİA mümessilleriyle bir ipte oynamasını bildi. Amerikalılardan temin ettiği maddî ve mânevî yardımlarla kanal müesseselerini ele geçirmiş, Araplar'a kendisini saydırtmasını becermiştir.

İlk defa sahneye atılırken, Cemal Abdünnasır'da, beş vakit namazını kılan, müfrit bir milliyetçi edası vardı. Bundan dolayı Marksist «*Baas*» partisi ile komünist teşkilâta karşı Arap Âlemi'nin her tarafına dal budak salmış, Mısır efkâr-ı mumûmiyesine bihakkın hâkim «*Müslüman Kardeşler*» teşkilâtı onu desteklivordu.

İngilizlere karşı açtığı savaşta, Cemal Abdünnasır'ın halk tarafından sevilmesine bu desteğin büyük tesiri oldu. O, iktidara gelmek için ordu kadrolarını nasıl tasfiyeye tabi tuttuysa, şimdi iktidarı muhafaza edebilmek için o, bu islâmî teşekkülün ezilmesini zarurî buluyordu. Bu maksadla onbinlerce mefkûreci temiz insanı, ya zindanlarda istar-i misal canavarca kurşunluyor veya müzevver hükümlerle bîgünah masumları, halkı tedhiş bahasına, rahmetsiz bir şekilde darağaçlarına astırıyordu. Bu vahşiyâne icraata hakiki sebeplerini, ancak yahudi localarıyla komünist hücre güdücüleri vâkıftır. Cemal Abdünnasır'ın canciğer dostları, CİA mümesilleri ise, merkezlerine ulaştırdıkları takrirlerle bilerek veya bilmeyerek, Cemal Abdünnasır'ın yapmakta olduğu bu kıyımı, lâikliğe hazırlık gibi vâki tâliplerle Amerikanın mütaassıp hristiyan mehâfilini oynalamağa himmet sarfediyorlardı.

Halbuki, Moskova daha Stalin zamanında Cemal Abdünnasır'a el uzatmış ve Amerikalılar tarafından hazırlanan bu canavarı kendi çıkarlarına kullanmağa başlamıştı. Bunun farkına varan kurnaz İngilizler, aleyhlerine yapılanları önlemek için, Amerika ricalini komünizmle ürkütmeğe çalıştılar. O devrin başvekili Antony Eden'in neşredilen hâtırâtında Amerika Reisicumhuruna gönderdiği mesajda aynen şunları yazmaktadır: «Rus ayısı bir an evvel dileklerini tahakkuk ettirmek için Cemal Abdünnasır'ı, müdrik veya gayri müdrik, kullandığı şüpheden vârestedir. Kanaatime göre Rusya'nın arzusu herşeyden önce Batılıları yakın doğudan atmak, arkasından da Afrika kıtasına yayılabilmek için oralarda kendisine ayak basacak yer aramaktadır. Bu münâsebetle şunu da bildireyim ki, Şepilov'un Arap süferâsına yaptığı bir öğle ziyâfetinde hazır bulunan bir zat tarafından yazılan bir takririn aslına muttali oldum.

(Devamı Var)

SİGORTA KREDİSİNİ KULLANARAK

Dâire almak isteyenler

MERTER'in ön cephesinde yapacağımız 103.5 m2 yüzölçümlü her türlü konforu haiz 38 dairelik sitemiz için 15 sigortalıya ihtiyaç vardır. İlgilenenlerin acele olarak müessesemize müracaatlarını bekliyoruz.

Halit ABDULLAHOĞLU—Mustafa Mümin ŞAHİN
SEVK VE İDARE : Yük. Müh.

MİMTAŞ Sosyal yatırımlar Endüstri ve Ticaret Anonim Şirketi Mustafa kemalpaşa Cad. No: 31/2... Aksaray/İSTANBUL

TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

İhânet zincirleri

Türkiye, tarihî günler yaşıyor.

Çağlar boyunca, mukaddes İslâm dâvası yolunda toprağa düşmüş milyonlarca şehidin rêhâniyeti, üstümüzde bayrak gibi dalgalanıyor.

Bu ruhun asîl ve aziz mirasçısı Müslüman-Türk Gençliği için için oluşuyor.

Temelinde tarih kültürü, ruhunda milliyetçi ve mukaddesatçı fikir, iman ve aksiyon gücü toplanmış milletimiz, binbir kötü emelin muhatabı durumundadır.

Kıbrıs mes'elesi dolayısiyle, bütün dünya, dost ve düşman blokları ile beraber, şu gerçeği bir kerre daha hatırlamak mecburiyetindedir:

Anadolu müslümanı'nın hukukî temellere dayalı, haklı tezleri ve çözülmemiş bir yığın millî mes'elesi vardır. Çözülmemiş bu dış ve iç düğümlerini, içtimaî ve siyasî plânda, iktisâdi, kültürel perspektif içinde millî bir huzursuzluk unsuru olduğu muhakkaktır.

Türkiye'de 1978'in vatansever nesli, 1924 ve 1930'ların kıymet hükümlerinden, dış ve iç siyaset anlayışından çok ileriye adım atmıştır.

Çağdaş siyasî tarihimiz 1919'dan başlamaz.

1919, 1918'in neticesidir. Böylece tarihî sebep - netice bağını mutlaka 19. asrın ikinci yarısına kadar uzatmak mecbûriyetindeyiz.

Kanaatimizce çağdaş siyasî ve millî tarihimizi mutlaka «Sultan İkinci Abdülhamid Han Hazretlerinin tahta geçişine tekaddüm eden hâdiseler...» başlığı altında başlatmak ve küfür ajanlarının bütün küçültücü gayretlerine rağmen, her geçen gün millî tarihimiz içinde büyüyen, değer kazanan Cennetmekân Sultan'a yapılan ihânetleri, kurulan tuzakları, çökertilen millî hayatımızı, buna karşı Sultan'ın büyük tarihî misyonunu nasıl derin bir sabır ve şuurla yürüttüğünü, en ince teferruatıyla genç nesle bildirmek, anlatmak mecburiyetindeyiz.

Müslüman-Türk'ün ekmeği ile beslenip, sonra iman kutbu aziz Sultan'a bomba ile sûikasde kalkan Ermeni'leri, daha dün Los Angeles'de iki Türk diplomatını kanlar içinde yere seren, eski komiteci Mıgırdıç Yanıkyan'ı, Erzurum'da, Sason'da, Zeytun isyanında, Adana'da, Maraş'ta, Van'da, Erzincan'da, Bitlis'de ve buralara âit yüzlerce kasaba ve köyde, Anadolu müslümanının kanını içen canavarları genç neslimize hatırlatmak vazifesi içindeyiz.

Tarihî düşmanımız kızıl Rusya'nın, daha Çarlık zamanından bu yana bizi cepheden cepheye koşturan tecâvüzleri devam ederken, içimizdeki hâin komitecileri, papazları ve kiliseyi, milletimize karşı nasıl tahrik ve himâye ettiğini biliyoruz.

Avrupa'nın ve Amerika'nın, istismarcı zihniyetine Anadolu'da bir mekân bulmak için, din kisvesi altında içimizde yuvalanan fesad ocaklarına, açık ve gizli olarak yaptığı yardımları da unutmuyoruz.

Hristiyanî bir taassupla dopdolu olarak, Hristiyan Batı desteğini her an arkasında hisseden Yunanlı'nın, sağdan soldan bir takım yardımlar ve vaadler alıp kendini güyâ güçlü hissedince ne kadar barbar, zâlim ve küstahlaştığını, Müslüman - Türk'ün kahhar sillesini yedikçe de nasıl riyakâr bir siyâsetin peşine düştüğünü tarihlerde okuduk. Yakın geçmişte yaşadık ve hâlâ bu hâdiseler zinciri içinde yaşıyoruz.

Yunanlı, aslen soylu bir millet değildir. Kozmopolittir. Hristiyan - Batı'nın temelini dayadığı Yunan Medeniyeti tezi ile, mâzisi yüz elli seneyi ancak bulan Yunanlı'nın hiçbir temel alâkası yoktur.

1821'deki Mora isyanından bugüne kadar başımıza gâile açmakta devam eden bu barbar kalabalık mâceracı bir mantıkla tarihî ve mukaddes bir âkibete doğru çılgınca koşuyor!.

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

«Müddei târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

Kadir Mısıroğlu

55

Bir muhâlefet merkezi olarak Trabzon'u sukut ettirmeye memur olanlardan Adana meb'usu Zamir (sonradan Damar) Arıkoğlu hâtırâtında Ali Şükrü Bey'in mâruz kaldığı fecî sûikasd hâdisesini -yine resmî görüşe uygun olarak- naklettikten ve bunun Meclis'te husûle getirdiği infialleri belirttikten sonra :

«Bu durum karşısında M. Kemal Paşa yeniden intihâba (seçime) girmek maksadıyla tecdid-i intihab kararını konuşmak üzere ilkönce grup idâre hey'eti ile Vekiller Hey'eti'ni bir arada ictimâa dâvet etti. M. Kemal, müzâkereyi açtı. Vaziyeti izah etti. Tecdid-i intihâba gidilmesinin zarûrî olduğunu, Meclis'in artık bu vazifeyi ifâya kaabiliyeti kalmadığını bildirdi...» demekte ve seçim kararı için yapılan müzâkereleri ve alınan kararları kaydetmektedir. Müteâkiben yeni seçim için «*Birinci Grup*»un seçim faaliyetlerini naklederek tekrar muhâliflerin durumuna avdet etmekte ve şu beyanda bulunmaktadır:

«Biz bu şekilde çalışırken karşımızdaki İkinci Grup da boş durmuyordu. Şimdiden Lazistan meb'uslarından Ziya Hurşid ile Dr. Abidin Bey'leri Karadeniz sahillerindeki vilâyetlerimize göndermişler propagandalarını şiddetle yapmağa başlamışlardı. Yer yer dolaşıyorlar, nutuklar çekiyorlar, matbuâtta çeşitli akisler uyandırıyorlardı.

15 Nisan 1923 tarihinde M. Kemal'in istasyondaki evinde toplanan intihap bürosuna mutat saatte gittiğimde, bütün icra vekilleri hey'etinin de hazır olduğunu gördüm. Bu şekilde toplanma mutat değildi. Bir fevkalâdelik vardı. Bir müddet sonra Gâzi hazretleri geldi. Elinde bir gazete, öfkeli ve sinirli halde makamına oturdu. Trabzon'da Kâhya'nın kaatillerinin bulunmaması, Ali Şükrü'nün fecî bir cinâyete kurban gitmesi mevzuunda İkinci Grup müfritlerinin asılsız ve insafsız ağız ve kulak neşriyatlarının tesiri altında Trabzon'da intişar eden «*İstikbal*» Gazetesi'nin sahibi ve başyazarı, Trabzon Belediye balkonunda, Ali Şükrü Bey'in cenâzesi karşısında heyecana gelerek, kalabalığa karşı irad ettiği konuşmasında: «*M. Kemal ve Çankaya hakkında*» çok ağır sözler sarfetmesi bazı kimselere gözyaşı döktürmesi günü gününe bunların M. Kemal'in kulağına gelmesi, mütemâdiyen aleyhde yazan bu gazetenin, bu defa da eski Adana Valisi Hamid Bey'in delice bir yazısını neşrediyordu. İşte Mustafa Kemal'in elindeki gazete bu makaleyi ihtiva eden nüshası idi. Hamid'in makalesi okundu. Uzun zaman devlet hizmetinde vâlilik ve müsteşarlık yapmış bir kimsenin bu yazısını hazır bulunanlar teessüf ve teessürle karşıladılar. Tarihi alakadar eden bu yazıyı aynen buraya dercediyorum:

4 NİSAN 1923 TARİHLİ İSTİKBAL GAZETESİNDE HAMİD'İN MAKALESİ

Hâkimiyet Hakikat-ı Milliyeyi Hürriyet-i Fikriyyenin, masuniye-i Şahsîyenin Kahraman mücâhidi, Ali Şükrü Bey kardaşımız, bu gün müdafaa ettiği esâsat-ı kudsiyenin ilk kurbanı, 13 senelik mesâib-i müteväliyeden arta kalan emniyet-i mazlûmenin, hayatı bahasına da olsa, başını tekrar kaldırmak milletin benliğini bozmak isteyen EJDERİN, ilk hedefi, taarruzu olmuş bulunuyor. Üç senedenberi Kasd-u izhar edile gelinip nihâyet sefil ve hunhar bir vasıta ile vurulan bir darbeyi, basit bir cinayet telâkki etmek için, fazla safderûn olmak lâzımgelir. Milletin teyakkuz ve intibahını, muzmirlerinin tahakkukuna mâni gören, mûhitlerinde dalkavuktan başka mevcûdiyet görmek, tastikten başka seda işitmek istemiyenler, şehid-i muhteremin şahsında, milletin hukuk-u tabiiye ve esasiyesini imha etmek istemişler, bu taarruzun her hangi bir sü'î emele karşı müheyya-yı feveran olan kalpleri, sindirmeye kifâyet edeceğine zâhip olmuşlardır. Ne büyük gaflet ne büyük cehalet! Bu zavallılar, henüz öğrenmemişler mi ki, fikir lâyemuttur, öldürülemez. Hürriyet Müsteid-i infilâktır, tazyîk olunamaz. Mazluma karşı veluttur. Her bir katrası bir feda'i iblât eder. İkide bir makamı tehditte Fransız Inkılâb-ı Kebiri'ni ileriye süren bu yalancı pehlivanlar, o tarihin pençe-i menhus bir faslında saplanup kalarak, sahife-i mütaakibeyi çevirmeğe cesâret - yap olamıyorlar. Niçin bu ihyasına saâyyi bulundukları 18 BRÜMER kahramanının unvânının memlekete yüklettiği âfeti tehattur etmiyorlar. Milletin dört senedenberi mülkün cihet-i erbaasında ibdaa ettiği havâriki, müteaddit kademeler veçhile ferdlere hasr-u temlik etmek isteyen fâsıklar, bilmelidirler ki; artık Anadoluda GARKILOTUN tasavvur ettiği koyun sürüleri yoktur. Asırlarca başında taşıdığı Tâcidarları fedâ eden millet, mahlûkûna secde etme, bu güne kadar mâhiyet-i sâbıka ve hâliyeleri pek mâlum olan, Kuvay-i sefileden savrulan tehdidlere, saçılan hezayanlara mukabele edilmemiş ise, bu sükût münâfıkların tahmin ettikleri gibi, âcizden, teslimiyetten, tevekkülden değil, kendi kalplerinde yer bulmayan bir hiss-i necibden ve aziz vatanı izrar endişesinden inbias etmiştir. Amma mademki bu gün telkinat... O meş'um galizenin âsâr-ı mehibenin, tezâhuru inikasât-ı elimesi tecelli etmiştir. Artık bundan sonra tahakkuk edecek hadisatın günahı da onlara âiddir. Açılan ağızları kapatmak tarikile istihsal-i arza yeltenen Osman'ın kirli ellerine arz-ı iftikar eden biçâreler bilsinlerki; millet istiklâl-i hâricisi kadar, hürriyet-i dahiliyesine de âşıktır.

Ne mümkün zulm ile bidad ile imhayı hürriyet
Çalış idraki kaldır, muktedirsen ademiyetten

HAMİD

Bu yazıyı okuyanlar, bu ağır kelimelerin Mustafa Kemal'e mâtuf olduğunu anlamakta hiç tereddüd etmediler. Nitekim yüksek divan da müttefikan bu kanaatı izhar etti ve çok müteessir oldular. Mustafa Kemal haksız ağır bir tecâvüze mâruz kalmıştı. Hamid'i yakından tanırım, Çukurova'nın istirdadında, Fransızca bildiğinden Dahiliye müsteşarlığından, Adana vâliliğine tâyin kılındı. Dürüst bir adam olmakla beraber, delice hareketlerine şâhidim. Memûriye-

(Sayfayı Çeviriniz)

Trabzon'daki muhâlefeti sukut ettirmek üzere Zamir Bey başkanlığındaki hey'etin hareketinden evvel topluca çektirdiği resim.

Ali Şükrü Bey

tine ve şahsına taallük etmeyen, Gümüşhâne Mebusu Hasan Fehmi Bey'in Meclis'in gizli seçimile Maliye Vekâletine intihabı, bu adamı bir kat daha deli etti. Derhal istifasını verip vâlilikten ayrıldı. Niçin bu hatalı hareketi yaptınız sualine karşı «Hasan Fehmi Bey madem ki; Maliye Vekili oldu, ben de hükümete artık hizmet etmem, vazife alamam, meclisin bu hareketi bana çok ağır geldi. İstifam katidir» deyip bir iki gün sonra Adana'dan ayrıldı; ailesiyle birlikte eski dostlarından, Trabzon'da beldenin tanınmış zengin bir şahsiyeti olan Gazazzade Hüseyin Efendi'nin yanına gitti.»

(devamı var)

16

«Osmanlılar köylülerin içinden ebedî köle olmak üzere doğup büyüdükleri bir umûmî zindan hâlindeki Şarkî Avrupa havâlisine vâsıl olunca, ilk işleri o zindanları yıkmak ve yerine ferdî hürriyet âbidesini rekzetmek olmuştu. O memleketlerde derebeyliklerine ve aristokrasilerin zevali ve yerlerine müsâvi hukuka mâlik efrad hâlinde vatandaşlar kitlesi ikaamesi, Devlet-i Osmâniye himmetiyle vukua gelmiş, bu devlette bir Çerkes veya İslâv köle en yüksek makama vâsıl olmuş, halk içinden aslı meçhul bir sahib-i dehâet, Makam-ı Sadârete veya ordu başkumandanlığına kadar yükselmişti. Şarkî Avrupa hesap ve nesep veya cins, mezhep farkı gözetilmeksizin herkes hakkında müsâvât, üzere kanun hâkimiyetini, müncîsi mesâbesindeki Osmanlılar'dan görüp öğrenmiştir.

«Garb'da hâl-i hazırdaki hürriyete ve demokrasiye müntehî tekâmül hareketi, feth-i Osmânî'den doğmuştur. Osmanlı hakimiyetinin devam ettiği ilk asırlar, bu memleketler için bir altın devri tesmiyesine lâyık devirlerden mâdudtur. Oralarda emniyet-i ırz ve can ve siyânet-i bucak kalmamıştı. Osmanlıların muvaffakıyetleri, bazılarının zannettiği gibi sade kılıç kuvvetiyle, şecaat himmetiyle vukua gelmemiş, belki kılıçtan ve şecaattan da a'zam ve efdal olan hakka hürmet ahde vefa, kanun ve şeriate itaat hasletlerinin âsârı hâlinde zuhur etmişti...

«Eğer o muvaffakıyetler, devr-i inhıtatta başvurulduğu görülen anâsır-ı muhtelife arasında tefrikalar ihdâsı, tevâifin yekdiğeri aleyhinde istihdamı, şiddet istimali gibi harekâta bakıp aldananların tasavvur ettiği esbaba istinad etseydi.. son iki asrı kırılmış bir kılıç'a dayanan altı asırlık saltanat-ı Osmaniye'nin o kadar zama ndevamı müstehîl (imkânsız) olmak lâzım gelirdi.

«Balkanlarda ve mev'id-i edyâr'a vakî seyahatlerim esnasında bana ve müteaddit krallıklar dâhilinde uzun müddet devam eden telif raiyyeler üzerindeki hakimiyeti, hayr-ü rahmet ve şeref-ü şehâmetle atî' olmamış meseleler rivâyet ettiler...»

Abdullah Annan'ın, düşman medeniyet ve insaniyet, Cengiz'den daha vahşî tâbirleriyle tavsif ettiği Âl-i Osman, Mısır'ın sâbık vüzerâsından, elyevm bilfiil Arap İtilâfı Kâtib-i Umûmisinin, şarkî Avrupa'da hürriyet demokrasi, adâlet ulüvvü cenâb ve müsavaat neşrettiler. Garbî Avrupa'da hürriyet ve asr-ı hazır demokrasi esasları dersini onlardan aldı... şehâdetiyle tezkiye etmesi ne garip bir tecellidir?...

Devamı Var.

millî sanâyide
UĞURGÜL

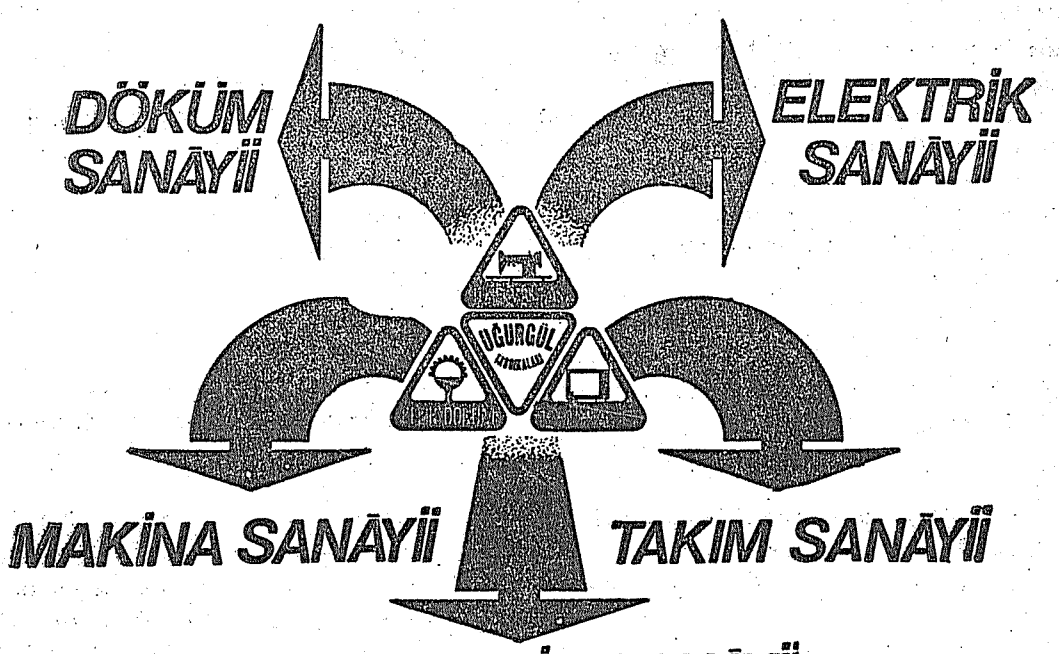

sanayide uğurgül lider

FABRİKALAR

1 — Validesuyu Cad. No. 1/1
KÜÇÜKKÖY — İSTANBUL
Tel. : 23 31 16 — 23 30 11

2 — Cennet Mah. Hürriyet Cad.
No. 27/A KÜÇÜKÇEKMECE — İSTANBUL
Tel. : 73 08 31

MERKEZ

Muradiye Cad. No. 49/1
Saf Han SİRKECİ — İSTANBUL
Tel. : 26 71 50 — 26 71 51
Telex : SARP 22901

İST. TEŞHİR ve BAKIM SERVİSİ

İ.M.Ç. A Blok No. 2539
Tel. : 26 26 58 UNKAPANI

ANKARA SATIŞ BÜROSU
Anafartalar Cad. Adliye Karşısı
Sakarya Apt. Kat: 3 No. 50
Tel. : 10 77 38 ANKARA

İZMİR SATIŞ BÜROSU
Fevzipaşa Bulvarı Çankaya Cad.
Yılmaz Han Kat : 5
Tel. : 13 74 30 İZMİR

ADANA SATIŞ BÜROSU
Ziyapaşa Bulvarı No: 65 Taştepe
Ap. Asma Kat Tel : 22 225 ADANA

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

TÜRKÇE'YE SÛİKASD
İSLÂMA SÛİKASDIN BİR CÜZ'ÜDÜR...

Sebil
DİL ve EDEBİYAT

Denizdeki adacıklar gibi...

Çarpışan kelimeler...

Geçen haftaki nüshamızda vaad ettiğimiz üzere «*kalbi İslâm irfanı heyecanı ile dolu olanlar*»ın -aynen düşmanlarına imtisâlen- boykot edecekleri yeni asâletsiz uydurma kelimelerin -kısa esbâb-ı mûcibelerle- tahliline başlıyoruz:

1 — *ANI:* Türkçemizde mevcud olan «*anmak*» kelimesi yâdetmek mânasınadır. Böyle olduğu halde yeniciler bu kelimeyi «*hatıra*» mukâbilinde kullanmaktadırlar. Hâtıra, anmaktan büsbütün başka bir mefhumdur. Hatırlamak, her zaman anmayı icab ettirmez. Zihnî de olabilir. Yad da mutlaka lisana getirmek yani, zikretmek vardır. Binâenaleyh anmak, hatırlamanın bir neticesi olabilir. «*Hâtıra*» ise mef'uldür. Yani, hatırlanan şeyi ifâde eder. Bu sebepledir ki; «*anı*» kelimesi «*hâtıra*» mukâbili olarak kullanılamaz.

2 — *ANIMSAMAK:* Bu kelime de, hatırlamak mukâbili kullanılmaktadır. Halbuki, bu da yâdetmek mânasındaki anmak'tan türetilmiştir. Binâenaleyh, aynı esbâb-ı mûcibe ile reddedilmesi gerekir.

3 — *ACIMASIZ*: Zâlim merhâmetsiz, gaddar, hâinâne gibi birbirinden farklı pek çok kelimenin yerine ikame edilen bu kelime de yanlıştır. Türkçemizde «*acımak*» fiili mevcuttur. Bundan, mânayı menfiye çeviren «*sız*» eki ile türetilen «*acımasız*» merhâmetsiz mukabili olamaz. Merhâmetli yerine «acımalı» diyemeyiz. «*Acıma*»' da bir iç sızlaması merhâmette ise af, müsâmaha ve yumuşaklık nükteleri mevcuddur.

4 — *AMAÇ:* Bu kelimede «*gâye*» yerine oturtulmaya çalışılmaktadır. Halbuki, hangi temel mefhumla alâkası olduğu belli değildir. Üstelik, son derece çirkin tedâileri mevcuddur. Bunu iki taksitte söyleyen bir kekemenin ağzında telâffuz edilirken tasavvur eyleyiniz!.

5 — *ARAÇ:* Bu da, «*Vasıta*» yerine kullanılmaktadır. Bunun da, hangi temel mefhum ve lâfız ile alâkası olduğunu kestirmek mümkün değildir. «*Ar*» dan mı, yoksa «*ara*» dan mı, türetildiği anlaşılamamaktadır. Esâsen, hangisinden türetilmiş olursa olsun, bunlarla «*araç*» arasında bir münâsebet mevcud değildir.

Bu gibi kelimeler, denizdeki adacıklar gibi lisanda tek başlarınadır. Halbuki, insan zihni için, bir lisanın kavranmasında kolaylık sağlayan, kelimelerin belli illiyet münâsebetleri ve belli eklerle birbirlerinden türetilmeleridir. Meselâ; «*göz*» den «*gözlük*» bundan da «*gözlükçü*» gibi.. Bir temel lâfız ve mefhumdan bu sûretle türeyen ve bir âile teşkil eden kelimeleri kavramak ve hâfızada depolamak nisbeten kolaydır.

(Devamı 15. Sayfamızda)

SENÂ'dan

Kelâm

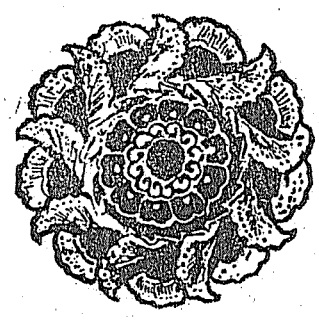

Neyden,
Bu sûzidilârâ taksimi,
Ağulu feryadıyla
Hangi mânâyı açmadadır,
Engin iklimine ruhun?!...
Ve hangi mânâ yudumlanmadadır,
Muttarid darbelerinde tanburun?!..
Ulaşılmaz şeylermiş de bunlar,
Basit bir anlaşma hasıl olsun diye güyâ,
Seslerde eriyegelmiş mânâlar,
Terkedilip,
Kelimeler konmuş ortaya!...
O anlaşma neymiş görülsün!...
İşte dünyâ!...

●

Ne kadar değişik birbirinden,
Düşünce,
Hayâl,
His,
Ve intibalarla dolu her, insan.
Halbuki bunlardır, kelimelerin,
Boş çerçevelerine mânâ dolduran!..
Öyleyse,
Hiç bir kelime,
Mâdem sâbit bir mânâya sâhip değilse,
Nasıl kıyılmadan inceliklere,
Gönülden gönüle sadâ verilir,
Esrârı, gerçeği nakliçin nasıl,
Kelâma bel bağlanır.
Ve güvenilir?!...

●

Kelâm böyle bir vasıtaysa ...,
Müthiş bir vazife verilmiş ona,
Ebedî mer'î;
Rabbin «Kün!» emri,
Bütün haşmetiyle edip tecelli,
Gark etmiş varlığa âlem-i emri!..

●

Böylece halk olan varlık içinde,
Yer almış zîidrâk olarak bir de,
'Abdiyyete memur olan ins-ü cin,
Rabbin isteğiyle mutlak gerçeğin,
Mahdud bir nisbette ifşâsı için!...
Murâd-ı ilâhî böyle olunca,
Masnuatı şerhe yarasın diye,
Âdemden başlayıp beşere göre,
Bir tekâmül seyri takip ederek,
Başlamış gelmeye semâvî dinler,
Birbiri ardınca şanlı nebî'ler-...

●

Nihâyet ,
Hilkatin azîz sebebi,
Fahr-i Kâinata gelince nöbet,
Eşyanın esrârı,
Rabbin gerçeği,
Devamı, tâ ilelebed
Mukadder bir te'yid ile,
Tam,
Mutlak,
Ve meknûz ifâdelerle,
Emânet edilip kelimelere,
Naklolmuş Cibril'le o en emin'e!...

●

Kur'anın ilâhi nescini bir bir,
Dokuyan işte bu kelimelerdir!...
Onlar ki, her biri Rabbin katından,
Mutlak gerçeklerle sırsıklam gelmiş.
Kelâma bir küçük hisse buradan,
Esrâra ve sihre istidat vermiş!...

●

Ne kadar yükselse,
Hayâlim benim,
Bir kırıntı nasipte,
Garkolup gider!...
O'nun gerçeğinden çorak gönlüm
En küçük bir tecellî düşerse eğer,
Buzlu cam üstünde,
Silik gölgeler,
Kadar,
Basit bir idrakle olsa da bile,
Kim nakleder bunu?.
Hangi kelime?...
Sordum kendi kendime,
Sordum kendi kendime...
En sonra O'nun,
Mübârek adı düştü gönlüme!...

Kadir Mısıroğlu

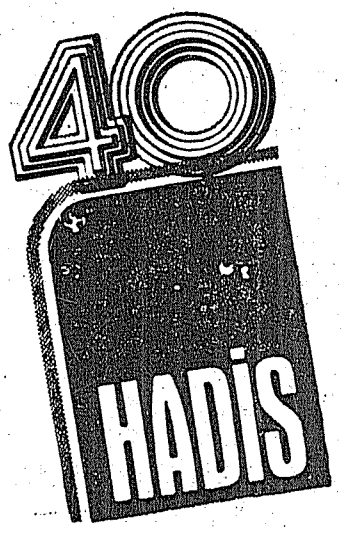

— 26 —

Hadîsi Şerif:

EL MÜSLİMÜ MEN SELİMEL MÜSLİMÛNE MİN LİSÂNİHİ VE YEDİHİ.»

Meâl-i Âlisi:

(Gerçek müslüman, diğer müslümanların elinden ve dilinden sâlim olduğu kişidir.)

İslâm yazısına dair

Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

— 17 —

CÜNEYD EMİROĞLU

HARFLERİMİZİN MÜDÂFAASI
(1926 Bakü Türkiyat Kongresinde Kazan Murahhası Alimcan Şeref Bey Tarafından Okunan Rapor)

— 14 —

Söylediklerimizin Hülâsası

Kabul olunan yahud kabulü teklif edilen şekildeki lâtin harflerini İslâm harfleriyle mukayese edince aşağıdaki neticelere ulaşırız:

Lâtin sistemi harflerin şu meziyetleri vardır:

1 — Harfler ayrı ayrı yazıldıklarından savtî usul ile yazıyı öğretmek için daha büyük bir kolaylık sağlar. Lâkin, okuma hadisesinde buna mukabil bir güçlük doğurduğu bilinen bu usul bugün modern pedagoji ile meşgul olanlar tarafından beğenilmemektedir.

2 — Lâtin harfleri esasına göre kurulan matbaalarda tekniğin daha mükemmel olması kısmen de olsa işe yarayacak yazı makinalarının bulunması, harf şekilleri islâh olunan İslâm harflerine nispetle yarı yarıya fazla olmasıyla beraber islâh olunma yanlara göre son derecede eksiktir Lâkin, şu veya bu sistem harflerin matbaa tekniği cihetinden üstünlüğü herkesi alâkadar etmez. Sadece matbaacılar, harf dökümcüleri ve yazı makinası imal eden fabrika sahipleri gibi sayıları mahdud olan mütehassıs kimseleri alakadar eder.

3 — Ufak tefek kolaylıklar sağlar. Meselâ, satır istikametini hem musiki notaları istikametiyle ve hem de adetleri vesâir riyâziye mefhumlarını ifade eden beynelmilel alâmetlerin durumlarına uygun düşer. En çok kullanılan rakamlar hakkında şunu diyebiliriz ki; yazı ile rakam istikametleri arasındaki tezadı biz bilfiil hemen hemen hiç hissetmiyoruz. Nota sistemine gelince bu şimdilik bizde pek az kimseyi alâkadar eder. Eğer, ileride notalar bizde de herkesi alâkadar edecek derecede kullanılmaya başlanırsa, ihtimal o zaman, alâkadar edecek derecede kullanılmaya baslanırsa, ihtimal o zaman, bizim için notanın istikametini değiştirmek mes'elesini de ortaya koyabiliriz. Bahusus ki, bazı mütehassısların dediğine göre beynelmilel nota sistemi Türk-Moğol musikisinin hususiyetlerine pek de uygun gelmiyormuş.

4 — Noktadan sonra yazılan kelimelerde, şiir mısralarının başlarında has (özel) isimlerde kullanılan büyük (majiskül) harflerin bulunması. Lâkin, İslâm sistemi harfleri kullanan herkes bilirki bu sistemde o nev'î büyük harflerin eksikliği hemen hemen hiç hissedilmiyor. Demek ki, onlarsız da pek iyi iş görebiliriz.

5 — Avrupa, Amerika ve Esperanto ile müşterek harf sistemi tespit etmek. Lâkin, muhtelif kavimlerde müstâmel harflerin şekil ve mâna itibariyle biribirine aykırı olmasını, imlâların başkalığını nazarı itibare alırsak, sistem müşterekliği sıfır derecesine iner.

Burada şunu da söyleyelim ki, inkılâpçı usuller her mes'elede ve her zaman için işe yaramazlar. Ancak, geniş halk kitleleri efkârında yoğrulup da yine onlar tarafından, halledilmesi beklenen mes'eleleri meydana çıkarmak için inkılâpçı usuller tatbik edilir.

Doğurduğu değişiklikler yüzünden geniş halk kitlelerinin menfaatlerine dokunan inkılâpçı usuller hiç de makbul değildirler.

6 — Elbet müşteşrikler bizim lisanımızda olan eserlerden kendilerine yabancı bir alfabeyi öğrenmeye muhtaç bulunmaksızın istifade edebilselerdi pek güzel olurdu. Bilhassa, bizim imlâmızın akademik neşriyat imlâsına uygun bir hale getirilmesi de faydalıdır. Lâkin bu noktayı nazardan Rus harflerini almak daha münâsip olur. Çünkü, Rusya fen akademisi transkripsiyonu için ikmal edilmiş olan Rus harfleri kabul olunmuştur. Elbette ki, bir elbisenin onu giyecek olana göre biçilmesi gerekir. Lâkin, bu hal giyeni giyime uydurmanın lüzumunu icap etmez. Diyorlar ki, lâtin harfleri kabul edilirse mahallî lisanları devlet lisanı yapmak kolaylaşacak ve millî cumhuriyetlerdeki Ruslar için oradaki Türk dillerini öğrenmek daha fazla kolaylaşacaktır. Bunlara da «giyeni giyime uyduramayız» cevabını vereceğiz.

İslâm Harfleri Sistemine gelince..,

devamı var

● **Zamanımızın en büyük hattatı üstad Hâmid (Aytaç) Bey tarafından yazılan bir kartvizit: Mehmet Akif Aydı**

Sebil Yayınevi'nden
2 ESER DAHA...

İSTEME ADRESİ :
1) Sebil Yayınevi, PK. 808 İstanbul
2) Derya Dağıtım, Babıâli Cad, Nu: 52/1
Cağaloğlu — İSTANBUL

«Müslüman Türkiye» Mücâdelemiz
Selâhaddin Eş
Fiyatı : 50 LİRA

ŞERİAT'DEN LÂİKLİĞE
Sâdık ALBAYRAK
Fiyatı : 40 LİRA

● **Zamanımızın en büyük hattatı Üstad Hâmid (Aytaç) Bey tarafından yazılan bir kartvizit: Mustafa Lütfi Bilge**

Avrupa postası Avrupa postası Avrupa postası

Bremen Türk İşçileri Cemiyeti

1960 yılından beri Bremen çevresinde faaliyette bulunan —**Türk İşçileri Cemiyeti**—nin olağanüstü kongresi 29. 1. 1978 tarihinde yapılmıştır. Tamamen Millî Görüş teşkilâtına bağlı imanlı kardeşlerimizin seçildiği yeni idare heyetine başarılar diler, tebrik ederiz.

SEBİL

Teşekkür

Türkiye'de bazı fakir üniversite talebelerinin gazetemiz SEBİL'e abone yapılmaları için müessesemize 1.700. DM. gönderen **HASAN ŞAHİN** kardeşimize gönderdiği para ile abone kaydedilen üniversite talebeleri adına teşekkür eder bu vesile ile daha büyük ve şerefli hizmetlere nâiliyetini temenni ederiz.

Sebil

ELİM BİR ZİYA'

Gazetemizin Avrupa başkanı **SEYFİ ŞENOĞLU** kardeşimizin muhterem valideleri,

ÜMMÜHAN ŞENOĞLU

ikâmet etmekte bulunduğu İzmit, Tütünçiftlik mevkiinde karşıdan karşıya geçerken fecî bir trafik kazasına mâruz kalarak ruh-i necibesini hemen oracıkta teslim etmiştir. Cenab-ı Haktan merhumeye vâsi rahmet Başta Seyfi Şenoğlu kardeşimiz olmak üzere kederli âilesi fertlerine de sabr-ı cemil (güzel sabır) ecr-i cezil (bol sevap) ihsan buyurmasını niyaz ederiz.

Sebil

Avrupa büromuz

Sevgili gurbetzede okuyucularımız,

Bundan böyle gazetemizle alâkalı bütün mürâcaatlarınızı aşağıda gösterilen **«Sebil Avrupa Bürosu»** na yapınız. Oraya vereceğiniz her malûmat âlımda bize ulaşmaktadır.

SEBİL AVRUPA BÜROSU
SEYFİ ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 Eschborn/Ts.
Telefon: 0 61 96 / 4 54 47

Abone olmak, abone kaydından silinmek veya gazetemize herhangi bir sûrette müracaat ermek isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evveliyetle adresi yukarıya yazılmış olan Avrupa Büromuza müracaatlarını rica ederiz.

Basılmakta olan posta çeki havâle kâğıtları elimize ulaştığı anda, yurt dışındaki abonelerimizin gazeteleri içine onlardan birer tane koyacağız. Ancak, Posta Çeki hesâbı Almanya'da olduğu için bunlar sırf Almanya'da geçerlidirler. Diğer ülkelerdeki kardeşlerimiz, bu çekteki numarayı kendi postanelerinden alacakları posta çeki havâle kâğıtlarına aynen geçirerek havâle çıkarabilirler. Bu takdirde ne miktar para göndermeleri lâzım geldiğini her ülke için ayrı ayrı ilân ediyoruz

Gazetemizin yıllık abone bedeli:
60 Doyçemark (D.M.)
400 Avusturya Şilingi (OSCH)
800 Belçika Frangı (BRF)
60 İsviçre Frangı (FF)

(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı.)

Avrupa büromuzun başkanı **SEYFİ ŞENOĞLU** adına tesis edilen yeni postaçeki aşağıya çıkarılmıştır. Bundan böyle her türlü havâle Frankfurt'daki bu numaraya yapılmalıdır. Zira **Hasan Damar** üzerine olan eski postaçeki iptal edilmiştir.

Yeni postaçeki adresimiz aşağıdadır:

SEYFİ ŞENOĞLU
Postcheckkonto Nr: 116655-600 6000 Frankfurt a. M.

FİDAN

Almanya'da mektep çağındaki Türk çocuklarının talim ve terbiyelerine yardımcı olmak gâyesiyle 15 günde bir çıkarılır..
İsteme Adresi: 5 KÖLN 60 Flora str. 33-35

BATI ALMANYA

«Fitne» derken edeb de bahse mevzu' oldu

(Baştarafı 5. Sayfamızda)

LUNA bir mezhebsiz veya bir telfikçi olarak ayak basıp, o yolun canına okuyamaz...

İşte biz, apaçık, eğilip bükülmeden, kıvrılıp dökülmeden yazıyoruz. Bundan sonra da aynı şekilde yazacağız...

Dileyen dilediği yolda yürür. Ama yürüdüğü yolun trafik kâidelerine uymak şart. Aksi halde kazalar olur; ârızalar zuhûr eder; seyr ü sefer aksar... Bunun sonunda da feryâd ü figân etmek kâr getirmez...

Bir de bitaraf görünmeyi bile beceremeyen dostların apaçık taraf tutmaları, ve hele tuttukları tarafın lehine karşı tarafa, şeytan-ı lâînden madalya taleb edebilecekler sıfatını lâyık görmesi, edeb adına ve *fitneyi* önlemek nâmına hiç kâr te'mîn edemiyecekdir...

Baştarafı 13.üncü Sayfamızda

Böylece, bazan sekiz-on kelimenin hâfıza için yükü, âdeta bir tek kelime mesâbesine inmektedir. Yeni uydurulan bu gibi kelimeler, onların başlangıçtaki parçaları ile aralarında böyle bir mefhum ve lâfız beraberliği olmadığı için her biri ayrı ayrı kavranması gegrektir. Bununda hâfıza için ne büyük bir yük teşkil ettiğini anlamak zor olması gerektir.

Kaldı ki, doğru icad ve ihdas edilmiş olsalar bile, bu gibi kelimeler, mânasını her kesin bildiği, lâfzını millet efradı arasındaki en câhil bir ferdin bile tanıyıp kullandığı bir takım mâruf kelimelerin yerine ikame edilmek istendikleri için yine de boykot edilmeleri gerekir. Zira, fuzulî bir külfet teşkil ettikleri ve lisanımızdaki *«Kur'anî»* tesirin izâlesi maksadıyla kendilerine kasden vücut verilmiştir.

İşte, sadece bu sebep bile, bir müslümanın onlara iltifat etmemesi için kâfidir.. Kaldı ki, bir de lâfız ve mâna sakatlıkları ile, güzel ve derin ifade imkânını ortadan kaldırmaktadırlar. Bizim, bu bahiste öteden beri yazıp söylediklerimiz, hep bu *«menfî gaye»* etrafında olduğu içindir ki, bu noktanın tafsilâtına daha fazla girmiyoruz. Bu defa ki, bakış zaviyemiz, bu gibi kelimelerin sırf lisan nokta-i nazarından mâna ve mefhum yanlışlıklarını tespite münhasırdır.

Bu bahse gelecek hafta yine devam edeceğiz.

FİYAT BİÇİLDİ: TAM 50.000!

ADESE
MEHMED SAFFET

Dr. Lütfi Doğan, TÜRKÇESİ sütûnunda neşredilen bir yazıdan dolayı incinmiş ve mükedder olmuşdu. Yazıyı, kendisine, âile şeref ve haysiyetine hakâret edici bulmuşdur. Öyle ya, sarıklı cübbeli şeyhülislâm postunda oturan, sakal-ı şerîfi zemzemle yıkanan bir yüce zâta, bir din ulusuna nasıl hakâret edilir?. Radyoda televizyonda «erdemli ve görkemli» nasihatleriyle yüce dînin «hümanist» taraflarını bir büyük ilâhiyât doktoru olarak cân u gönülden sakıyan bir ulu inönüste, nasıl hakaretâmiz yazılar revâ görülür?

Bizim arkadaşlar da suya sabuna, sakala bıyığa, etliye sütlüye karışmadan yazsalar ne olur?. Zaman nâzik efendim!

İyi mi oldu şimdi—. Tam elli bin tane T.C. lirası zarara girilmiş oldu!

Lütfi Beyefendi tazmînât da'vâsını kazandı. Ve tam elli bin tâne T.C. lirasını cebe indirecek. Hani cebe indirecek dedikse cerci hocalar akla gelmesin. Dini—îmânı para olan ve para lâfı geçince kulakları «hazır ola» geçen, gözleri fırıldağa dönen tipler var ya hani!

Evet, şimdi elli bin tane T.C. lirası bahis mevzûu...

Bedâva sirke...

Her ay böyle bir bedâva sirke zuhûr etse mes'ele tamamdır.

«Âile şeref ve haysiyeti» diyorduk. Bir bedâva sirkeye bir şeref ve haysiyet temizliği..

Temizlik efendim. Temizlik yalnız çamaşır tozuyla olmaz ya! Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır denilmiş. Temizliği kimisi çamaşır tozuyla, yapar kimisi de sirkeyle... Eğer elli bin T.C. lirası bir de okuyucuların fâiz paralarından (Allah afvetsin) teşekkül ediverirse, ortaya sirke mi çıkar yoksa şarap mı, onu da kestirmek lâzım!.

Hulâsa neresinden baksanız, bu elli bin T.C. lirasıyla bir güzel çakır keyf de olunabilir.

1972'de Hayat Mecmuasında Lütfi Beyefendi için şöyle bir başlık vardı;

«Akşam abdesti ile sabah namazı kılan Diyanet İşleri Başkanı Piyes Kaçırmıyor... Aydın bir din adamı olduğu kadar modern görünüşlü olan Lütfi Doğan, çocuklarına baskı yapıp gelecek hakkında verecekleri kararları etkilemek istemiyor.»

Evet yanlış okumadınız. Akşam abdesti ile dabah namazı... Bu nereden mi çıkıyor?. Lütfi Bey'in Hayat mecmuasına söylediklerinden. Lütfi Beyin ağzından çıkan kelimeler aynen şöyle:

«— Çünki ben de artık akşam abdesti ile sabah namazını kılmaya başladım..»

Şu zühd ü takvaya, şu ibâdet aşkına bakıp da, adam nasıl gıpta etmez! Büyük müctehid İmâm-ı Azâm Hazretleri bile ancak yatsı abdesti ile sabah namazı kılıyorken, birinci derecede İnönist, ikinci derecede Kemâlist, ve lâiklik îmânı su götürmez bir muhterem ise, akşam abdesti ile sabah namazı kılmaya başlamış...

Hani insan melek olsa, yemesi içmesi ve evlenmesi yokdur dersiniz, ve abdestini sımsıkı tutar buyurursunuz. Lâkin mübârek efendi evlidir. Ve bu bâb-ı mahremde mecmua-yı Hayâtiyye ş'ol vechile kelâm-ı lâtîf eyliyor: (Resim altı)

«BEŞ KİŞİLİK DOĞAN AİLESİ — Dr. Lütfi Doğa'nın eşi Aynur Hanım, enstitü mezunu ve incecik vücutlu...»

Biraz da metinden okuyalım:

«Lütfi Doğan'ın eşi Aynur Hanıma gelince; yaşını tahmin etmek hayli güç. Kimse onun boyunca çocuğu olduğuna inanmaz. Makyajsız yüzüne belli belirsiz ruj sürmüş. İpek uzun bir eşarpla başını örtmüş. Eşarbın renginde bir bluz ve uzun bir etek giymiş. Uzun boylu, incecik bir hanım.»

Ve hâl ü keyfiyet, Hayat mecmuasına Aynur Hanım efendinin resimleri ile de aksetmiş iken, işte böyle. Ve bir yanda da akşam abdestini sabah ezânına kadar hiç örselemeden tutuş!..

Vallâhi aşkolsun!

Bir insan melek olsa bu kadar olur. Doğrusu akşam abdesti ile sabah namazını bu vechile kılan bir insan, en azından tebrik edilir. Ve hele hele böyle bir insanın «âile şeref ve haysiyetiyle» oynamak mı?. Olur şey değil. Ayol Hayat mecmuasında Aynur hanımefendiye kadar nice bilgiler lâtîf bir lisanla ortada iken, böyle müttaki, abdestine son derece kavî bir kişinin «âile şeref ve haysiyetiyle» ne diye oynanır, böyle incecik, hassas, kibar zevât-ı Kirâm hakkında ne diye ileri geri yazılır, bir türlü anlamıyorum!. Hele Lütfi Bey'in avukatlığını yapan hanımın inceciklığı... Elli yaşında görünen, evlenmeden yaşıyan, son derece güzel makyaj yapan, ve kibar mı kibar bir hâtun...

Lütfi Beyin «âile şeref ve haysiyetiyle» ne ve» oynanır; bizim arkadaşların böyle abdest eh-

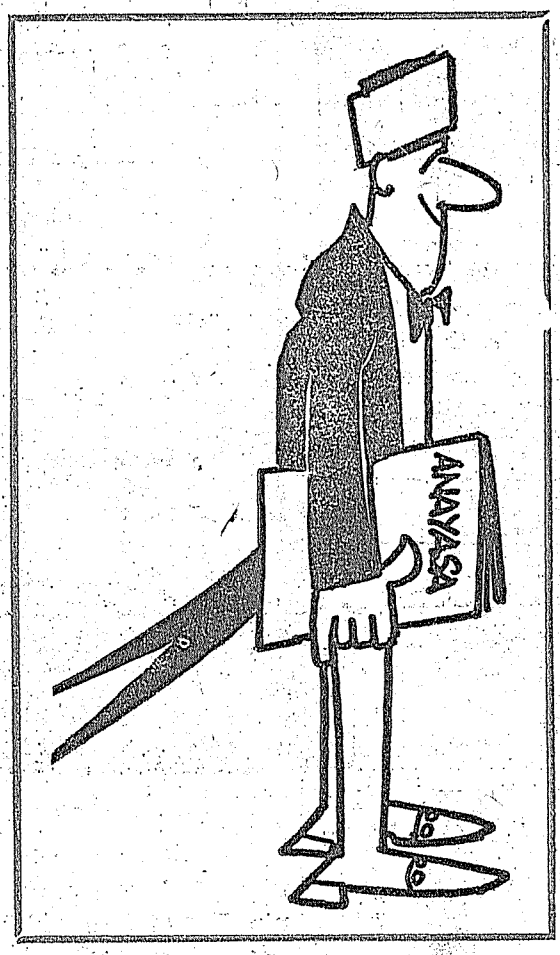

li nâzik kişilerle alıp veremediği nedir, bir türlü anlamıyorum! Arzetdik efendim, dünyâ nasıl olsa çivisinden çı—ış, bizim yazıp çizmemizle mi düzelecek?. Ne lüzumu var, karışma etliye sütlüye, suyla sabunla oynanacak devir mi?. Yaz havadan sudan fıkraları makâleni, al üç kuruşcuğunu bak rahatal. Ne diye elli bin adet T.C. lirasını başınıza tebelleş edersiniz?. Ne olacak şimdi?.

Lütfi beyin «âile şeref ve haysiyeti» tam elli bin adet T.C. lirasına kurtulurken, biz, Hayat mecmuasından bir kaç satır daha okursak, o şeref ve haysiyetin daha yakın malûmâttârı oluruz kanaatindeyim:

«Ancak Dr. Doğan, belki de dünyâdaki din adamlarının en modernidir. Ve bu hava, 5 kişilik Doğan âilesinin diğer fertlerine de aşılanmışdır. İncecik vücutlu eşi Aynur Doğan'a, upuzun saçlı büyük oğlu Mustafa'ya...»

Anladığımız kadarıyla akşam abdesti ile sabah namazı kılan üstad, Türkiyenin değil de **DÜNYANIN en modern din adamı.** Ve bu hava, İNCECİK VÜCUTLU hanımıyla UPUZUN SAÇLI oğluna da aşı edilmiş... Biz demiyoruz HAYAT mecmuası diyor. Hayatdan aktarıyoruz. Bize ne elâlemin hatunundan, oğlundan?.

Hayat Mecmuasından okuyalım:

«Doğan âilesi, tiyatroyu çok seviyor.»

«— Geçen yıl hemen hemen bütün oyunları gördük diyorlar. Ama bu yıl vakit bulabilecekleri şüpheli. Şimdiden sinema fasıllarını kesmişler.»

Her ne ise şu elli bin adet T.C. lirası işi, kulaklara küpe olsun ve akşam abdestini hiç bozmadan sabah namazı kılan, tiyatro seven, ve dünyanın en modern din adamı olan (ama bugün siyâset adamı, o ayrı) zevât-ı kirâm ile şahsiyât yapıp uğraşılmasın! Sakallı, cübbeli, sarıklı, «erdemli ve görkemli» modernlerle insan ne diye uğraşır, hâlâ anlamıyorum..

Sonra akşam abdestini sabaha kadar sımsıkı tutan zevâta «lâik şefokratik, demokratik» diye hakâret etmek ne oluyor?. İnsan lâikliğe îmân eden, dünyânın en modern din adamı ise bize ne?. Lütfi bey geçenlerde İzmir'de tanzim etdiği bir basın toplantısında **«Din görevlilerinin (vazifelerinin) LÂİKLİK İLKESİNDE Meslekle-rine sâhib kılınacaklarını»** beyân buyuruyorlar... Görüldüğü gibi îmam, müftü, vaiz v.s. gibi hademe-i hayrat, **KUR'AN ve HADİS** ilkesinde değil de, İslâm (Şerîat) kânunlarında değil de, **LÂİKLİK İLKESİNDE** mesleklerine sahib kılınacaklarmış... Besbelli ki Lütfi Bey üstadımız **LÂİKLİĞE** iyi îmân etmiş. Ne diyebiliriz, kimi LÂİKLİĞE îmân eder, fâikliğin mü'mini olur kimi de... Kânunlar ve demokrasi bütün bunlara müsait değil mi?

Fakat kimin neye îmân etdiği zaman ne olacağı, **HESAB GÜNÜ** daha iyi anlaşılacak. Ve o gün 50.000 âdet T.C. lirasının hesâbı da ortaya iyi çıkacakdır. Biz şimdilik 50.000 adet T.C. lirasının tam 5 milyon kuruşunun herbiri için HELÂL olsun; herbiri boğaza takılmaya takılmaya yol alsın deyiverelim!. Ve herşeyi, mazlûmun ALLAH'ına havâle ediverelim... Nasıl?. Gene mi hata?

Sebil

her şey hak için
Haftalık tarafsız siyâsi edebi tarihi gazete
Yıl: 3 Sayı: 112 Fiyatı BEŞ LIRA
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY
İDAREHÂNE Vilâyet Hanı Kat: 3
Nu: 204 . 207 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

جريدة اسبوعية، سياسية مستقلة، تاسست عام ١٩٧٢
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيا

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
Political and Literary Weekly
An independent Muslim Historical,
Representative of Germany
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
Tel: 06196/45447
Postscheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a.M.